

Vetle Bo Saga

**SNARKER UT
OM MISTILLITS-
FORSLAGET**

Nyhet s.12-13

**Kripos taper
kampen mot fest-
VOLDTEKT**

Nyhet s. 8

**Dropper
kondom,
stoler på
denne**

Kultur
s. 20-21

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 73, utgave 8 | www.universitas.no | onsdag 06. mars 2019

HJELP, VI FLYR!

**62.162.753
kilometer
i året**

MENINGER

Redaktør: Runa Fjellanger
runa.fjellanger@universitas.no 901 59 831

Nyhetsleder: Henrik Giæver
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

Fotosjef: Odin Drønen

Desksjef: Kari Eiring

Nettredaktør: Jonas Solgård

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Svein on a plane

I denne ukens Universitas kan du lese om Universitetet i Oslos (UiO) «enorme reisefeber». Ifølge universitetets egne rapporter fløy UiO-ansatte 62,2 millioner kilometer i 2018.

Hvor mye er det, egentlig? Vel, det tilsvarer 80 ganger tur-retur månen – eller 1547 ganger rundt jorda. UiO-ansattes flyreiser står for utslipp av 11.791 tonn CO₂-ekvivalenter i året, som tilsvarer nesten 1200 gjennomsnittsnordmenns årlige klimagassutslipp. Alt dette til den nette sum av nesten 53 millioner kroner.

Det er rett og slett helt sykt.

Det går et spøkelse gjennom Europa. I front står den svenske tenårings Greta Thunberg, som maner til kamp mot halvhjertede klimaløsninger. Mens verdens elite benyttet seg av nesten 1500 privatfly da klima sto på agendaen under Verdens økonomiske forum i den sveitsiske byen Davos, var 16-åringen villig til å leve som hun prediker: Thunberg tok den 32 timer lange togturen til Davos. Hun tar litt tog, rett og slett, og det bør UiO også gjøre. Det blir det smarteste de gjorde.

Problemet? Reiseoperatøren UiO bruker, Egencia, tilbyr ikke effektive togreiser, mener både ledelsen og professorene bak oppropet. Likevel lover Svein Stølen, rektor ved UiO, bot og bedring når neste reiseoperatør skal velges. Da skal det finnes et godt togalternativ, sier han til Universitas.

Hvis UiO virkelig skal kunne kalle seg et grønt universitet må dette være et absolutt minstemål.

Hva skal til? Det ser ikke ut som om UiO skjerper seg på egen hånd. Da må det mases, og der er det bare å titte over grensa for litt inspirasjon. *Klimatets spøke* er nemlig også aktivt i tenårings Thunbergs hjemland. Instagramkontoen @aningslosainfluencers lar ikke de som reiser Sverige – Dubai – Sverige – L.A. – osv. være i fred. Kanskje burde Svein Stølen & co være de neste på listen? Noen må nemlig si ifra til UiO, akkurat som til de «intetanende influenserne».

Heldigvis har noen skjont dette på UiO. Professorene Jon Haarberg, Anne Birgitte Rønning og Kjerstin Aukrust står bak oppropet for en halvering av klimagassutslipp fra flyreiser ved UiO. Dem burde rektor Svein Stølen lytte til.

Det begynner nemlig å haste. Svein on a plane blir snart like skummelt som slangene var. Grunnene til at UiO-ansatte skal fly er mange og gode – i en verden som ikke er på vei mot randen av stupet.

Ses på nett!

I høst valgte SiO å gi 1,3 millioner semesteravgiftskroner mindre til studentvelferden enn det Velferdstinget mente var nødvendig. Kutt for konsekvenser for mottakerne, og en av dem er at denne avisen ikke kan leses på papir før om to uker.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Kvinnelige studenter er i flertall og jenter gjør det best på skolen. Hvorfor sees denne seieren på som et problem?

Jenteløs i akademisk

Kommentar

Anna Stensrud, journalist i Universitas

Kvinnedagen står for tur. Kanskje skal du gå i tog, kanskje viser du din støtte i sosiale medier eller kanskje skjøner du ikke vitsen med 8. mars. Det er uansett sesong for kroknikker om kvinnekamp og påminnelser om at det er mye igjen å kjempe for – som det siste politiske året har vært et tydelig bevis på.

Det er sabla mange dyktige damer der ute, og statistikk viser at det blir stadig flere av oss (så lite ydmyk er jeg). Vi knuser guttene på skolen, men i all hovedsak vektlegges dette som et problem. Hvor blir det av creden vi fortjener? Bør vi ikke juble for at vi er i ferd med å unnsnippe den eldgamle mannsdominansen i akademisk?

Den mye omtalte Stoltenberg-rapporten viser at jenter er skolevinnerne og presenterer dette som en samfunnsutfordring. Det proble-

matiseres i rapporten og i media at guttene blir hengende bak de «flinke pikene». Kvinner er i flertall på prestisjestudier og i høyere utdanning generelt. Jenter er best, men slik vil vi visst ikke ha det. Tidligere rektor ved Universitetet i Oslo, Ole Petter Ottersen, uttalte i 2014 sin skepsis til denne skjevheten – han syntes det var tungt for han som gutt å erkjenne. Hvor var den skepsisen da det var omvendt? Vi er jo deres største konkurrent, og ifølge tallene, de som er best egnet til å ta seieren i akademisk. Det er vel simpelthen den sterkeste rett?

Til tross for at de kvinnelige studentene overtar campus, gjenspeiles ikke dette i ledelse og blant forelesere. For akademisk,

for akademisk, som samfunnet ellers, later til å tviholde på restene av overtaket de har på den stadig sterkere kvinnen. Pensumbøkene har sjelden en kvinnelig forfatter med mindre undervisningsemnet har en kvinnelig foreleser. Verken UiO, Oslomet, BI eller Høyskolen Kristiania har kvinnelige rektorer, og førstnevnte, landets eldste og høyest rangerte universitet, har kun hatt én kvinnelig rektor. Lucy Smith, all ære til

Cry me a river og gi oss applausen vi fortjener

Arkivaren

Historiske skråblikk av Teresa «terese» Eltervåg Cissé

Kulere å pule

I 2003 skrev Universitas en reportasje om sex og studentliv. «Satt på spissen kan man vel hevde at motivasjonen bak all høyere utdanning er å pule», sa «Ole» til Universitas og fortalte videre om den gangen han endte opp med tre andre studenter på soverommet til en kamerat etter en «fuktig fest på Chateau Neuf». Undersøkelser viste nemlig at studenter var mer liberale til porno og skiftet partnere oftere enn resten av befolkningen. Men en students hovedoppgave om one night stands viste andre resultater. Flere gutter ville ha en kjæreste som gjerne var god i senga, men ikke for god. «Det betydde nemlig at hun hadde vært for mye på vift», forteller studenten. De var så diskriminerende i gamle dager... Så deilig at det ikke er slike holdninger i dag!

Universitas, nr. 18, 2003

Desperate times...

«Forsøk å sette deg inn i følgende scene: Drømmen er i ferd med å realiseres. Lysten har rett og slett tatt overhånd for deg og din utvalgte. Etter å ha vridd dere på hver deres stol under forelesningen, skal dere endelig få utløp for lidenskapelige lengsler», skrev Universitas i år 2000. Lidenskapen herjet tydeligvis over Blindern i disse dager. Men det gjorde visst også kleptomanien. Både matbutikken og parfymieriet måtte slutte å selge kondomer, nettopp fordi studentene stjal i store mengder. Var det for flaut? Var det for dyrt? Arg, det skal ikke være lett å være på den sikre siden. Hadde det bare funnes en app eller noe...

Universitas, nr. 1, 2000

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

deg. Det er på høy tid at vi rydder plass i både bokhyller og auditorier til morgendagens kvinnelige overvekt av forelesere og pensumforfattere.

UiO sier at de arbeider aktivt for å rekruttere kvinner og legge til rette for kvinnelige ansatte, og setter av 6, 5 millioner til dette årlig. Rektor Svein Stølen mener dette er en viktig sak og at det går i riktig retning, selv om han skulle ønske det gikk forttere. Det er vel og bra, men den beskrevne innsatsen gjenspeiles ikke nevneverdig i kvinnelige ansettelser og lønn. En av åtte dekaner er kvinne og damene i topp- og mellomleder stillinger tjener mindre enn sine mannlige kollegaer. Frykter

menn i toppstillinger at vi skal senke lønnen deres om vi blir i flertall? Det ville nok rokke ved den maskuline, birkebeiner-syklende, tesla-kjørende selvtiliten.

På hele UiO er knappe 32 prosent av professorene kvinner. Allikevel ble det i fjor kun ansatt to kvinnelige professorer, mot ni mannlige. Her er det noe som skurrer, og det er merkelig at ujevnheten mellom kjønnene ikke settes mer i fokus med tanke på ansatte. Er tanken at vi skal jubile over at damer i det hele tatt er representert, i stedet for å klage over et klart mannlige flertall? For når damene blir majoriteten på et felt anses det som

en alvorlig ubalanse. Stoltenberg-rapporten og utdanningssektoren forsøker å finne årsaker og løsninger på det som egentlig er en etterlenget seier og maktdemonstrasjon fra jentenes side.

Det vektlegges som et stort problem at vi har kvinnelig overvekt i flere prestisjedisipliner. Men er det virkelig et problem? Mange jenter jobber hardt og motivert på skolen, mens tid, penger og rapporter prioriteres på gutta som ikke holder tritt. *Cry me a river* og gi oss applausen vi fortjener.

debatt@universitas.no

 Øyeblikket

av **Gabriel Steinsbekk**

Turistisk Nirvana: Dette er mitt nye favorittbegrep. Det er turistens endelige opphør og frigjøring fra sitt egentlige liv. Når en lever i en total uvitenhet om livet som venter en hjemme. De eneste valgene er øl eller Piña colada, strand eller basseng. Dette er turistens egentlige reisemål.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@univerisitas.no

UTTEGNERE:
Aleksander Naug
Anna Torst Saatvedt
Solveig Bua Løken
Kari Eiring

DESKJOURNALISTER:
Teresa Eltervåg Cissé

KORREKTURSJEFER:
Thea Rosef

NYHET

nyhetsredaktør: **Henrik Gæver**
h.s.gæver@universitas.no 986 70 257

UIOS ENORME REISEFEBER:

Kunne flydd 80 ganger

Flyreiser er elefanten i rommet for UiOs klimasatsning, mener professorer. Rektor Stølen sier de skal levere på klima, men vil ikke si noe om tiltakene enda.

Klima

tekst Joachim Waade Nesse
foto Gina Grieg Riisnæs

UiO kan ikke kalle seg et grønt universitet. Ikke når en flyr så mye. Det mener professorene Jon Haarberg, Anne Birgitte Rønning og Kjerstin Aukrust, som står bak oppropet for en

halvering av klimagassutslipp fra flyreiser ved UiO. Universitetet fløy ifølge egne rapporter 62,2 millioner kilometer i 2018, en svak økning fra året før. Det tilsvarer 80 ganger tur-retur månen, eller 160.000 ganger Oslo-Trondheim.

UiO-ansattes flyreiser står for utslipp av 11.791 tonn CO₂-ekvivalenter i året. Seniorfor-

sker ved Cicero, Borgar Aamaas, forteller at en gjennomsnittlig nordmann slipper ut ca. 10 tonn CO₂-ekvivalenter i året. UiO flyr for nesten 1200 gjennomsnittsnordmenns årlige utslipp.

– Jeg opplever at UiO tar miljø alvorlig, men i forrige miljørapport nevnes ikke fly med ett ord. Det er en rosa elefant i rommet. Det er supert med gjenvin-

ning og kildesortering, men det virker helt koko å gjøre det her hjemme, og fortsette å fly som en gjør, sier Kjerstin Aukrust.

– Når en ser de utfordringene vi står overfor, som flyreiser er en sentral del av, så er det ikke vanskelig å svare på at vi reiser i overkant mye, både som nasjon og som universitetsansatte, svarer UiO-rektor Svein Stølen, og

Reisefeber: UiO-ansattes flyreiser står for utslipp av 11.791 tonn CO₂-ekvivalenter i året.

er tur-retur til månen

legger til:

– Hvis initiativtakerne bak oppropet mener vi ikke kan kalle oss et grønt universitet, så får vi sammen sette oss mål som gjør at vi kan nærme oss dette.

Reisefeber

– Hva er grunnen til at UiO flyr så mye?
– Vi er et internasjonalt fors-

kningsuniversitet. En del av reisevirksomheten er jo helt påkrevd. To tredjedeler av våre artikler er skrevet med utenlandske forskere, og dette samspillet får en ikke til uten å møtes av og til, sier Stølen.

Digitale løsninger er fremdeles ikke en god nok erstatning, mener rektoren, selv om han lover at UiO skal prioritere å byg-

ge den digitale infrastrukturen man trenger, og som oppropet ber om.

Professorene bak oppropet er enige i at det kan være nødvendig å reise:

– Det er én ting å reise til møte i Warszawa, hvor man kan skype, og en annen å samle inn blomsterfrø i Atlasfjellene, sier Jon Haarberg.

Fordi behovene er så ulike, vil de ikke stille konkrete krav i oppropet. Likevel beskriver Aukrust fravær av bevissthet rundt flyreiser, og sier hun fikk en oppvåkning med FNs nyeste klimarapport – i fjor fløy hun fire ganger til Frankrike der hun i år ville klart seg med én eller to.

Tog

UiO-ansatte fløy for nesten 53 millioner kroner i 2018. Hvor mye de reiste totalt finnes det foreløpig ikke regnskap for. I sine retningslinjer oppfordrer universitetet ansatte til å ta tog der det er hensiktsmessig og tidsnyttig, men det finnes

Jeg tror vi skal love at neste gang vi har anbud på reiseoperatør, så skal det finnes et godt togalternativ

Svein Stølen, rektor ved UiO

ingen beskrivelse av hva det innebærer.

Reiseoperatøren UiO bruker, Egencia, tilbyr ikke effektive togreiser, mener både ledelsen og professorene bak oppropet. UiOs miljøsjef, Øystein Liverød, er enig i at det er kronglete og dyrt å organisere togreiser selv. I starten av mars tok han toget til Lausanne, 27 timer hver vei, for å forstå litt bedre hva alternativet er. Han brukte fem timer på planlegging.

– Hvilke grep tar UiO for å følge opp oppmuntringen om å ta tog der det er mulig?

– Jeg tror vi skal love at neste gang vi har anbud på reiseoperatør, så skal det finnes et godt togalternativ, sier rektor Stølen.

I 2018 ble det utført 1914 flybestillinger fra Oslo til Trondheim, Bergen, Stockholm og Stavanger, destinasjoner hvor toget tar rundt syv timer, og ifølge NSBs kalkulator slipper ut rundt én tidel av en flyturs CO₂-utslipp. Stølen vil ikke svare på om dette er distanser hvor UiO-ansatte burde benytte seg av tog, før det har vært en debatt om det.

– Jeg tror vi avventer diskusjonen. Jeg tar toget til Halden eller Göteborg uten problem, svarer Stølen, som mener Trondheim, nesten tre timer lengre enn Göteborg, blir for langt.

Carl Moltzau sier at Egencia har tilbudt togreiser for sine kunder i flere år, og at det har vært 6 prosent oppgang i antall togtransaksjoner fra 2017 til 2018.

– Betales det noen form for karbonkompensasjon for de flyreisene som bestilles gjennom dere?

– Egencia betaler i dag ingen karbonkompensasjon, men

Jeg opplever at UiO tar miljø alvorlig, men i forrige miljørapport nevnes ikke fly med ett ord

Kjersti Aukrust, førsteamanuensis ved UiO

vi bidrar med ulike initiativer gjennom vårt bærekraftsprogram, sier Moltzau.

Bra med press

1. mai kommer klimaregnskapet for universitetet.

– Når den er ferdig skal vi se på tiltak. Når vi har brukt så lang tid som vi har brukt nå, er det bedre å bruke den lille ekstratiden for å forankre dette på en måte som gjør at det faktisk gjennomføres, sier Stølen.

Han mener det vil bli gode muligheter til å engasjere seg i utformingen av UiOs klimastrategi, som skal være klar senest i september, og avslutter med at han synes det er ekstremt viktig at studenter er med og trekker til i debatten.

Oppropet har tirsdag fått 384 underskrifter, og professorene ønsker seg også flere studenter. De skal ta med seg signaturene til Stølen når klimaregnskapet kommer, og kan fortelle at de har fått signaler fra rektor om at det blir lettere å gjøre noe med saken om det er et massivt press nedenfra.

universitas@universitas.no

Nok en jusprofessor hengt ut på jodel

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

Ubehagelig: Flere forelesere synes det er ubehagelig å komme tilbake til undervisning etter å ha lest negative kommentarer om seg selv, forteller dekan ved Det juridiske fakultet ved UiO, Dag Michalsen.

For nesten et år siden ble det mye oppstyr da jusprofessor Benedikte Høgberg reagerte på uthenging av forelesere på Jodel. Nå har det skjedd igjen.

Jodel

tekst Øyvind Halsøy og Ina Jevne Pettersen

«Håper de som har... leser denne jodelen og skjønner at man ikke kan ha med 9382719 sider med PP og ikke forklare noen begreper underveis. Helt håpløs forelesning i dag. Hilsen ca alle». Slik lyder jodelen en anonym jusstudent postet på appen Jodel i slutten av januar.

I kommentarer under den opprinnelige meldingen identifiseres den kvinnelige jusforeleseren det er snakk om. I tillegg benytter flere seg av lite flatterende karakteristikker i sin beskrivelse av foreleseren.

– Har etterlyst utredning

Det er ikke første gang jusstudenten har brukt Jodel til å kritisere forelesere. I mars 2018 stormet det rundt jusprofessor Benedikte Høgberg, etter at hun reagerte på det hun mente var hets av en kvinnelig kollega på Jodel.

I fjor åpnet Høgberg en forelesning med en tale hvor hun blant annet tok et oppgjør med innleggene. I denne talen gjorde hun det også klart at hun synes dagens studenter er heldige, og at kunnskap aldri har vært mer tilgjengelig.

Høgberg har tidligere uttalt til Universitas at et samfunn der kommunikasjon foregår i anonyme kanaler er skadelig, og i verste fall kan rettsstaten stå i fare.

Hun fortalte på daværende tidspunkt til Universitas at hun etter å ha tatt dette oppgjøret, gikk fra å være en av de mest populære foreleserne, til å bli en av de minst populære på jusstudiet.

Etter dette ba hun om at det skulle nedsettes et utvalg, med det formål å se på dialogen mellom fakultetet og studentene. Det har ikke skjedd, mener hun.

– Jeg har etterlyst en slik utredning i flere måneder. Det er snart gått ett år siden den forrige saken, og så vidt jeg vet er det ikke bevegelse i dette, sier Høgberg.

Hun mener dette er en sak ledelsen burde se på.

– Det er tross alt de som er ansvarlig for at det er god undervisning for studentene, og for at de ansatte har et godt arbeidsmiljø, sier hun.

– Kritikkverdigg

Dekan ved Det juridiske fakultet ved UiO, Dag Michalsen, forteller at fakultetet har vedtatt et slikt utvalg, men at de ventet på de siste navnene de trenger for å formelt kunne nedsette utvalget.

Han er enig i at dette vil være et viktig utvalg.

– Jeg er svært kritisk til at studenter gjør sånt. Det at språkføringen er så negativ, og at det særlig har gått utover kvinnelige medarbeidere synes jeg har vært veldig ubehagelig, sier han.

Han har anbefalt sine ansatte ikke å oppsøke Jodel.

– Jeg synes ikke de ansatte er forpliktet til å lese negative anonyme kommentarer om seg selv, sier han, og utdyper:

– Flere forelesere har fortalt at det ikke er så greit å komme tilbake til undervisning dagen etter man har lest noe slikt om seg selv,

og fortsette undervisningen med samme entusiasme. Det tror jeg alle kan forstå, og ha empati med.

Han mener likevel fakultetet må ta kritikken i Jodel-meldingen til etterretning, men oppfordrer heller studenter til å klage på undervisning eller andre ting de er misfornøyde med via Si fra-systemet til UiO.

– Dette systemet er i likhet med Jodel anonymt, og gir oss bedre mulighet til å forbedre oss

Universitas har vært i kontakt med den omtalte professoren som ønsker å forbli anonym.

Et fakultetsproblem?

Mads Baardseth, leder av Juridisk Studentutvalg (JSU), mener man skal være forsiktig med å lage en sammenheng mellom jodelen og den generelle dialogen på fakultetet.

– Utvalget vi vil sette inn skal se på dette med studentmedvirkning. Vet ikke om denne saken handler om det, eller bare om alminnelig folkeskikk.

Samtidig rapporterer studenter ved UiO å være mindre fornøyde med læringsmiljøet enn studenter i Bergen på NOKUTS studiebarometer.

Også i Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT) for 2018 rapporterer jusstudentene misnøye med undervisningen og den faglige veiledning.

– Jeg tror det er flere ting som er viktig her. Denne SHoT-undersøkelsen viser også at vi ikke har det

helt enkelt, sier Michalsen.

– Si fra

Leder for studentparlamentet ved UiO, Susann Andorra Biseth-Michelsen, mener også det er viktig å si fra om ting man er misfornøyd med i andre kanaler enn Jodel.

– Jeg synes det er synd at man tar det i anonyme kanaler, vi må tørre å stå for det vi sier, i dette tilfellet – skriver. UiO har et varslingssystem som burde brukes i slike situasjoner, så man faktisk kan gjøre noe med situasjonen, sier hun til Universitas.

Hun mener imidlertid også at UiO har en vei å gå når det kommer til Si fra-systemet.

– Kanskje det er derfor studenten gjør det anonymt? Jeg håper at studentene i fremtiden bruker systemet i stedet for anonyme kanaler.

Karakterer gitt av studenter fra 1 til 6 om læringsmiljø

- + Miljøet mellom studentene og de faglig ansatte på studieprogrammet for jus i Oslo: 2,9
- + Miljøet mellom studentene og de faglig ansatte på studieprogrammet for jus i Bergen: 3,6

Kilde: NOKUTS spørreundersøkelse 2018

Tilbake: Nå har UiO gjort lokalene klare, og SiO Helse har flyttet inn. Offisiell åpningen er den 8. april, men alle tilbudene er allerede tilgjengelig. — Det er fint å være tilbake, sier Trond Morten Trondsen, direktør i SiO Helse.

SiO Helse er tilbake på Blindern

Helsesenteret i St. Olavs gate og SiO Helse Tannlege på Majorstuen har flyttet til nyoppussede lokaler på Blindern.

SiO Helse

tekst Rasmus Gorset Berg
foto Odin Drønen

I begynnelsen av 2018 startet Universitetet i Oslo (UiO) renovering av andre etasje i Kristian Ottosens hus, som ligger i Problemveien 9 på campus Blindern. Da flyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) sitt helsesenter til St. Olavs gate. Nå har UiO gjort lokalene klare, og SiO Helse har flyttet inn. Den offisielle åpningen er den 8. april, men alle tilbudene er allerede tilgjengelig.

– Det er fint å være tilbake, sier Trond Morten Trondsen, direktør i SiO Helse.

Alt på samme sted

Trondsen forklarer at de er fornøyde med å ha fått samlet alle sine tilbud på samme sted. Lege, psykolog og rådgivning finner man også i Holbergsgate 21, og ved handelshøyskolen BI finner man lege og rådgiver. Men tannlegene er nå kun på Blindern.

– Vi ser nå på måter å organisere tilbudene på slik at vi kan øke kapasiteten og nå flere studenter, sier han.

I lokalene har de fire behandlingsrom for tannleger, åtte behandlingsrom for leger, et vaksinasjonskontor, helsesøster, psykologer, psykiater og rådgivere.

– Tannlegene har kveldsskift fire dager i uken, og vi har også en kveldspoliklinikk to dager i uken. Det var en klar beslutning fra hovedstyret å tilby det, sier Trondsen.

Han forklarer at det var viktig med et godt kveldstilbud for å tilrettelegge for studenter som ikke holder til på campus Blindern og har mye obligatorisk undervisning på dagtid.

Med tanke på studenter

– Studenthelse er vår spesialitet, presiserer Trondsen.

Han konstaterer at i forskjellige faser av livet har man også forskjellige helseutfordringer, og det at de jobber så mye med studenter gjør at de har en unik ekspertise. Han påpeker også at tilbud som rådgivning, kurs og psykisk helse-tilbud er gratis for studenter.

– Tannhelsetjenesten er priset lavere, eller på samme nivå, som tilbud i Oslo kommune. Fastlegeordningen koster det samme som hos andre, men vi har en ordning ved valg av fastlege som gjør at vi refunderer helsekostnader over 350 kr, som også teller mot opptjening til frikort, sier han.

SHoT-effekten

Den 5. september 2018 publiserte UiO resultatet fra Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT), også kjent som «helt ærlig-undersøkelsen». Noe av det mest alvorlige som kom frem var at antall studenter som sier de sliter med psykiske plager hadde steget fra den forrige undersøkelsen i 2014.

– På den offisielle åpningen kommer vi til å snakke om hvordan vi har bygget for å møte den utviklingen vi ser, sier Trondsen.

Han forklarer at ombyggingen hadde

startet før resultatet fra SHoT undersøkelsen ble kjent, men at det var godt å allerede være i gang da de så tallene.

– Det er utrolig viktig det vi nå gjør for å møte de nye utfordringene, påpeker han.

På SiO sine nettsider kan man finne en oversikt over kurs som holdes i de nye lokalene. Disse kursene er gratis, og flere av de, slik som «stress- og studiemestringskurs» og «depresjonsgruppe», er bygd opp for å motvirke de problemene man identifiserte ved hjelp av SHoT.

Gladsak

Susann Andora Biseth-Michelsen er leder for studentparlamentet. Hun forteller at de er imponert over samarbeidet.

– Det er utrolig kult å se hva institusjonene og SiO får til når de jobber sammen, og vi gleder oss til åpningen, sier hun.

Biseth-Michelsen forklarer at nå som helsesenteret ligger så sentralt på campus, håper studentparlamentet at nærheten skal senke terskelen for at studenter kan oppsøke hjelp.

– Vi vet at mange studenter sliter, og både institusjonene og SiO må ta ansvar for studenters psykiske helse. Det at de da har gratis psykisk helsetilbud er svært positivt, sier hun.

Gruppeveiledning og tilrettelegging for mer varierte tjenester er blant de fordelene Biseth-Michelsen nevner som ekstra positivt med de nye lokalene.

Ingen flere kjernekarer?

Festrelatert: I Kripas' rapport Voldtektssituasjonen 2012 ble det rapportert at voldtekter relatert til fest utgjorde en stor andel anmeldte voldtekter.

Kripas har brukt syv år og 1,4 millioner kroner på å få ned antall festrelaterte voldtekter. I løpet av den perioden har antall saker bare økt.

Voldtekt

Tekst og foto Gina Grieg Riisnæs

Hver fjerde student oppgir å ha blitt utsatt for seksuell trakassering, og 4,7 prosent av dagens studenter oppgir at de har blitt voldtatt, kom det frem da Studentenes helse- og trivselsundersøkelse ble lagt frem høsten 2018. 90,6 prosent av dem har blitt voldtatt utenfor lærestedet.

I Kripas' rapport Voldtektssituasjonen 2012 ble det rapportert at voldtekter relatert til fest utgjorde en stor andel anmeldte voldtekter.

– Før 2013 var det få som snakket om festrelaterte voldtekter. Gjennom den første voldtektsrapporten gitt ut av Kripas, viste vi at nesten 40 prosent av alle voldtekter skjer på fest, forteller Emil Kofoed, lederen for voldtektsseksjonen i Kripas.

I etterkant av rapporten, iverksatte Kripas holdningskampanjen «En kjernekar».

I dag, seks år senere, har kampanjen vist seg å ikke hjelpe. Nå har regjeringen sluttet å bevilge midler til kampanjen.

Kjernekar

– Hovedmålet med kampanjen er å forebygge voldtekter relatert

til fest, alkohol og rus. Måten vi gjør det på er å gi unge mennesker kunnskap til å ville endre holdning når det gjelder festrelaterte voldtekter, og til å ta vare på hverandre, forteller Axel Due, pressekontakt hos Kripas, som står bak kampanjen i samarbeid med Justis- og beredskapsdepartementet.

«Mange av de festrelaterte voldtektene kan unngås hvis venner griper inn før det er for sent», begrunnet Kjetil Haukaas, sjef i Kripas, kampanjen med i et Aftenposten SiD-innlegg i 2013.

«Vårt mål er færre festrelaterte voldtekter, og det er viktig å gjøre det vi kan før noe skjer», skrev han.

Målgruppen for kampanjen er unge menn og deres omgangskrets i alderen 18 til 35 år.

Ingen nedgang

Likevel meldte Kripas i 2017-rapporten at festrelaterte voldtekter fortsatt er den største kategorien anmeldte voldtekter i Norge. Antall saker var høyere enn i Kripas' tidligere voldtektsrapporter.

Etter syv år har ikke kampanjen resultert i noen nedgang i festrelatert voldtekt. Det bekrefter Ann Kristin Grosberghaugen, leder for Oslo politidistrikts seksjon for etterforskning av alvorlige seksuallovbrudd.

– Vi så en umiddelbar nedgang i antall overfallsvoldtekter. I sammenheng med fest og lignende, har vi foreløpig ikke sett noen nedgang.

I dag utgjør festrelaterte voldtekter fremdeles 40 prosent av alle voldtekter i Norge.

– Det er klart at denne innsatsen er veldig ressurskrevende

Emil Kofoed

Axel Due

Ann Kristin Grosberghaugen

Thor Kleppen Sættem

for politiet. Vi må sørge for en bedre innsats i det forebyggende arbeid. Målet er å få færre tilfeller, enten det handler om festvoldtekter eller andre overgrep, sier statssekretær Thor Kleppen Sættem.

Relansert i fadderuken

Budskapet «Følg med – så får alle en fin fest!» skulle via sosiale medier få unge menn til å

passe på vennene sine, og stoppe kompisene sine fra å voldta. I forbindelse med fadderuke og russetid blir kampanjen jevnlig relansert.

Kripas fikk utbetalt 500.000 kroner i 2013 for å starte og lansere kampanjen. 400.000 kroner ble utbetalt det påfølgende året for å videreutvikle kampanjen. I 2015 ble ytterligere 500.000 kroner bevilget for å få kampanjen ut til studenter. Pengene ble utbetalt av Justis- og beredskapsdepartementet.

Stor kampanje

I 2013 gikk pengene til å utvikle Kjernekar-kampanjen. Pengene ble blant annet brukt til kampanjeside på Facebook, annonser, animerte filmsnutter, klistremerker, postkort og regnpønchoer.

Midlene bevilget i 2014 ble videre brukt på kinoreklame,

annonsering og samarbeid med russen og festivaler.

I 2015 gikk pengene til å samarbeide med Studentkortet, for å få kampanjen ut til studenter. Kampanjen ble brukt under Studentkortets studentturné i Norge den høsten. Ifølge Kripas' rapport Voldtektssituasjonen 2015 nådde de ut til 41 studiesteder, samt om lag 180.000 studenter.

Målet er å få færre tilfeller, enten det handler om festvoldtekter eller andre overgrep

Thor Kleppen Sættem, statssekretær

Regjeringen med ny plan

Siden 2015 har ikke Justis- og beredskapsdepartementet bevilget mer penger til kampanjen. I 2017 brukte Kripas 10.000 kroner fra egen lomme for å fortsette kampanjen. Pengene ble brukt til å lage Facebook-videoer.

– Regjeringen jobber i disse dager med en ny handlingsplan mot voldtekt, og denne blir lansert om kort tid, opplyser Sættem.

– Handlingsplanen er utarbeidet i fellesskap av Barne- og likestillingsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kunnskapsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet, og med hjelp fra underliggende etater og eksterne eksperter. Planen skal bidra til å sikre helhetlig og samordnet innsats på et område hvor mange sektorer har sin del av ansvaret.

Én av tre studenter ved UiO tar ikke studiepoeng

Ifølge prorektor Gro Bjørnerud Mo ved Universitetet i Oslo (UiO) er det få muligheter for å sile ut «gratispassasjerene»

Snylterne

tekst Jonas Solgård og Runa Fjellanger

– Vi har noen fakulteter som har innført ordninger hvor studentene må møte opp og det er obligatorisk å delta i starten av semesteret, men innenfor dagens regelverk er det ikke mange muligheter til å sile ut disse før det har gått ett år, sier Bjørnerud Mo til Universitas.

Ifølge tall fra UiOs egne nettsider var det registrert 28.007 studenter ved universitetet i 2017. 27,9 prosent av de som registrerte seg som UiO-studenter i 2018, tok ingen studiepoeng. Universitetet

skiller ikke mellom studenter som forsøkte å ta fag, men mislyktes av ulike grunner, og de som kun ville skumme studentrabattfløten.

– Sykt

Susann Andora Biseth-Michelsen, leder for Studentparlamentet på UiO (SP), sier til Universitas at det er synd at det finnes så mange snyltere.

– Man overbooker studieplasse fordi man vet at folk ikke dukker opp. Det gir et dårligere læringsmiljø og det er vanskelig for institusjonene å forutse hvor mye av midlene som skal gå til de forskjellige fakultetene, sier hun og fortsetter:

– Det er sykt at folk utnytter systemet.

Likevel er det viktig å ikke skjære alle over én kam, mener SP-lederen. Hun påpeker at vi ikke vet grunnene til at studenter ender opp i denne statistikken. Men selv om tallene også omfatter de som av ulike grunner ikke

klarer å ta eksamen, har hun en klar beskjed til «studentene» som snylter med vilje.

– Vi må si fra til snylterne: tenk på andre, sier hun.

Biseth-Michelsen påpeker også at studenter over 30 ikke får de samme godene, og mener at dagens snyltere nyter sjenerøse studentrabatter på bekostning av de eldre studentene.

– Det er selvfølgelig deilig å ha studentgodene, men de er beregnet på faktiske studenter.

Ulike grunner

Prorektor Gro Bjørnerud Mo vil ikke spekulere i hva slags motivasjon denne gruppen studenter har, men er klar over at det finnes såkalte «gratispassasjerer».

– Det finnes helt sikkert noen av dem som gjør dette for billigere treningsmuligheter og kollektivbilletter. Det er jo noen som har stått frem i offentligheten og innrømmet det, men vi tror det er mange forskjellige grunner og

motiver i denne gruppen, sier hun.

Bjørnerud Mo forteller at antallet studenter som ikke tar studiepoeng, men som «begynner» på UiO, ikke har endret seg mye de siste årene.

– Det har vært et kjent problem lenge. Heldigvis er tallene i bedring nå, men det har vært et problem som vi har målt i nesten ti år nå. Tallene har ligget stabilt på cirka en tredel, sier hun.

Prorektoren sier at denne gruppen studenter er vanskelige å få tak i.

– Det er en stor gruppe vi ikke vet noe om. De er ikke mye på campus, og det er vanskelig å få dem i tale. De svarer ikke på spørreundersøkelser vi sender ut. Det som er klart er at det rammer økonomien at det er en såpass stor gruppe som ikke tar studiepoeng.

– Frafall er problematisk

Håkon Randgaard Mikalsen, leder for Norsk studentorganisas-

jon (NSO), sier til Universitas at NSO er klar over problematikken rundt frafall i høyere utdanning.

Han påpeker likevel at det kan være mange grunner til at noen studenter velger å slutte på et påbegynt studie.

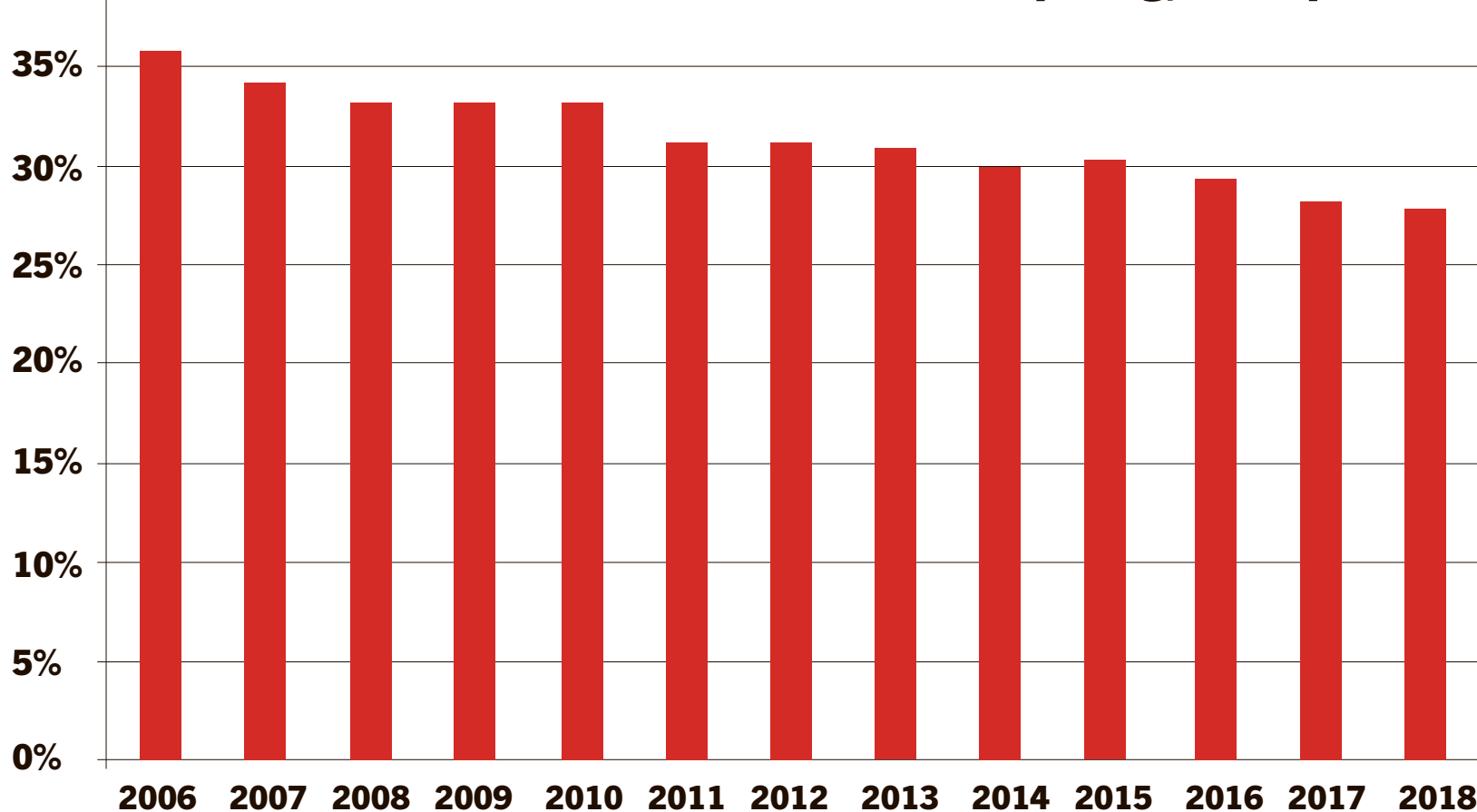
– Man skal ikke være naiv – det er sikkert mange som betaler semesteravgift for å få tilgang til godene. Men jeg tviler på at én tredel melder seg opp for å få rabatt på bussen, sier NSO-lederen.

Han er også uenig i at obligatorisk oppmøte er en måte for å få studentene til å stå løpet ut.

– Jeg vet ikke hva obligatorisk oppmøte vil gjøre for å bedre situasjonen. Det vil kanskje sørge for at de som faller fra blir luket ut tidlig, men det er viktigere å bruke riktige midler i startfasen for å skape et bedre faglig og sosialt miljø.

universitas@universitas.no

UiO-studenter som har tatt null studiepoeng, vist i prosent

Kilde: UiO

Psykologistudentene ut mot frivillig arbeid

Studenter frykter konsekvenser for det offentlige helsetilbudet, pasientsikkerheten og studenters videre jobbsøking og lønnskrav.

Frivillig arbeid

tekst Anna Stensrud og Ida Wilstrup
foto Emeline Maria Pischedda

16. februar publiserte Klassekampen et leserinnlegg skrevet av psykologistudentene Linda Katrine Tveit og Helén Ingrid Andreassen sammen med psykolog Paquel Ellingsen. Der kritiserte de pilotprosjektet *En som lytter*, blant annet for det de mener er utnyttelse av psykologistudenter som forplikter seg til om lag 5 timer i uken i minst ett semester.

Problemet

– Hvis frivilligheten skal ta ansvar for helsetilbud, fører det til at det ikke tas initiativ for opprettelse av kommunale tilbud. Politikere gidder ikke å bevilge penger til noe man får gratis, sier Tveit til Universitas.

– *En som lytter* kaller pasientmøtene for samtaler og ikke terapi. Det er i praksis en jobb hvor studentene er underlagt helsepersonelloven. De reklamerer for at det er psykologistudenter som «lytter», så det ligger jo en slags forventning om kompetanse. Men så får ikke studenten kompensasjon for det ansvaret som den kompetansen innebærer annet enn på CV-en, sier Andreassen.

Studentene hevder de ikke er ute etter å ta Mental Helse Ungdom (MHU), men mener de er verst i klassen.

De påpeker at MHU også har flere prosjekter på gang som inkluderer frivillig arbeid med kompetansekrav.

– Det handler både om penger – at du har råd til å jobbe frivillig, noe jeg føler er veldig undervurdert – men også om handikap. Om du er psykisk syk, har lærevansker eller en kronisk sykdom, er det

kanskje «bare» studiet man får til, eller «bare» studiet og litt jobb, uttrykker Andreassen. Tveit mener dette kan skape et klasseskille der de som ikke kan jobbe frivillig risikerer å havne sist blant jobbsøknadene.

Leder i Studentpolitisk utvalg i Psykologisk forening, Sebastian Gulbrandsen, mener på et prinsipielt grunnlag at studentmedlemmene bør lønnes for den faglige kompetansen sin når de anvender denne på jobb, og da særlig når denne etterlyses spesifikt, som er tilfellet her. Norsk studentorganisasjons leder, Håkon Randgaard Mikalsen, sier det er vanskelig for ham å kommentere denne enkelt-saken, men på generelt basis mener han at arbeidsgiver ikke skal utnytte studenter for å finne seg arbeidserfaring, og at man som regel bør belønnes gjennom lønn eller honorar.

– Vi ser behovet for å regulere dette gjennom arbeidsmiljøloven, presiserer han.

Mulighet for praksis

Ifølge prosjekt-koodinator i MHU, Tuva Rosenvold, har de kommet til en overensstemmelse med en praksiskoordinator ved Psykologisk institutt (PSI) om at psykologistudenter som ønsker å ha praksis i *En som lytter*, kan klarere dette med praksiskoordinator. Praktikanten forplikter seg imidlertid til å jobbe frivillig ett semester etter endt praksis. Tveit og Andreassen synes det er merkelig å sluse tilbudet inn i praksis.

– Det blir en slags anerkjennelse av at det er en jobb, samtidig som praktikanten skal fortsette å gjøre det frivillig. At UiO godtar dette, selv om det ikke er en del av den vanlige praksisordningen, impliserer jo at de støtter tilbudet. Det er på en måte en forlengelse av hvordan de har behandlet praksissaken

Misfornøyde: Helén Ingrid Andreassen og Linda Katrine Tveit er oppgitte over rekrutteringen av profesjonsstudenter til ubetalte jobber.

tidligere, påpeker Tveit.

Hverken instituttleder eller studieadministrator ved PSI har kjennskap til overensstemmelsen med MHU. Instituttleder Pål Kraft sier likevel at praksis generelt sett ikke er en arena for å rekruttere frivillige, men at praksisen kan foregå i en frivillig organisasjon, og at det er en positiv bieffekt hvis studenter kan bidra med noe som er nyttig for samfunnet når de er i praksis.

Tabu

Tveit og Andreassen skulle gjerne sett mer politisk aktivisme fra

En som lytter

- + Et lavterskel samtaletilbud til unge i regi av Mental Helse Ungdom, hvor kommunen har det faglige ansvaret
- + Etablert i Oslo, Drammen og Trondheim.

MHU for å få opp disse tilbudene i det offentlige.

– Vi står i en kamp om å opp-

rette psykisk helsevern kommunalt akkurat nå, så da ville det vært kult om de presset på hvilke ordninger vi bør ha, sier Andreassen.

Flere de kjenner som har jobbet for *En som lytter* har hatt gode erfaringer med frivilligheten, og setter pris på å kunne hjelpe andre mennesker, forteller Andreassen og Tveit.

– Vi går på et studie med 90 prosent jenter som har lyst til å hjelpe andre, og det er kjempebra. Men i mannsdominerte yrker hadde man aldri akseptert denne type gratisarbeid, mener Tveit.

Etter leserinnlegget har de fått

tilbakemeldinger fra folk som sier de er glade for at problematikken tas opp, selv om noen synes det er litt flaut å være enig med dem, da det er kritikk av frivillighet. For Tveit og Andreassen mener det er tabu å snakke om dette, og tror de kan tolkes som kyniske og for opptatt av lønn. Selv om de vil bli psykologer for å hjelpe folk, ønsker de også god lønn for det arbeidet de gjør.

MHU svarer

Tuva Rosenvold i MHU er enig i at det frivillige ikke skal ta over det som skal være det offentlige oppgaver, og mener at *En som lytter* er et godt tillegg til eksisterende helsetilbud i påvente av

at kommunale helsetjenester ser behovet for flere samtaletilbud for ungdom. Hun poengterer også at studenter, frivillig eller lønnet, har verdifull kompetanse som kan nyttiggjøres.

– Studentene er underlagt helsepersonelloven, men hvert samtalerom har en designert psykolog eller psykologspesialist som veileder studentene før, etter og under samtalene dersom utfordringer skulle oppstå, forteller prosjektkoordinator. Hun sier også at pasientsikkerheten passes på ved at de ulike casene sorteres, slik at studentene ikke får caser som er over deres faglige kompetanse, sier Rosenvold.

– *En som lytter* gir studentene mer

mengdetrening, veiledning og erfaring enn de ellers ville fått under ordinært studieløp, legger Rosenvold til. Hun mener det vil være problematisk for MHU å lønne profesjonsstudenter over andre studenter.

– Vi jobber først og fremst med politisk påvirkning gjennom prosjekter for å rette søkelyset på områder vi opplever som mangelfulle. Skal debatten løstes på et strukturelt nivå, må kritikken rettes der den hører hjemme. Ikke mot en forholdsvis beskjeden barne- og ungdomsorganisasjon som har som mål å sikre best mulig psykisk helsetilbud for denne gruppen, synes Rosenvold.

universitas@universitas.no

Slik jobber UiO for bedre likestilling blant professorer

Andelen kvinnelige ansatte på UiO øker. Likevel kan mer gjøres, mener professor Øystein Gullvåg Holter.

Kjønnsbalanse

tekst Frida Nordhus

I mars i fjor skrev Universitas om kjønnsbalanse blant professorer på UiO. I en rapport bestilt av Kunnskapsdepartementet kom det frem at det ikke vil bli kjønnsbalanse blant professorer før 2040, uten tiltak.

I 2018 ble ni menn og to kvinner ansatt i professorstillinger på Universitet i Oslo. Samtidig ble 31 kvinner og 24 menn ansatt som førsteamanuensis, altså ble det totalt tilsatt like mange menn og kvinner i vitenskapelige stillinger.

Svein Stølen, rektor ved Universitetet i Oslo, forteller at de har et stort fokus på å øke kvinneandelen.

– Vi har tatt i bruk aktive tiltak og setter av penger sentralt til dette hvert år, sier Stølen, og legger til:

– Dette er noe vi diskuterer kontinuerlig.

I perioden 2018–2020 ønsker universitetet å øke andel kvinner opp til 35 prosent i professorstillinger.

– Hvis vi går opp en prosent de to årene som kommer også, når vi målet, sier Svein Stølen.

Han mener det går i riktig retning, men at det burde gått forttere.

Særskilte ansettelser

Prodekan og professor med ansvar for utdanning og likestilling på det matematiske-naturvitenskapelige fakultet, Solveig Kristensen, forteller at kvinner i vitenskapelige stillinger er en kjerneoppgave for UiO.

– I den nye handlingsplanen for likestilling fra 2018, er det et større fokus på mangfold, i tillegg til kjønn, enn hva det var før, sier hun.

Kristensen forteller at de jobber med å kartlegge og komme i dybden av grunnlaget for rekruttering på fagområdet.

I handlingsplanen legges det vekt på at ved ny rekruttering er hovedregelen at faste vitenskapelige stillinger skal lyses ut som førsteamanuensis. Utlysningen av professorater må begrunnes særskilt. Kvinner og menn som blir ansatt som førsteamanuensis står dermed først i køen til å rykke opp som professor etter som det blir ledige stillinger.

Øystein Gullvåg, professor i kjønnsstudier, mener at statistikken som blir lagt frem ser ut til å bekrefte en tendens om at det er tungt å få til en balanse på toppen.

– Det er nødvendig med mer aktive tiltak, sier han.

universitas@universitas.no

VETLE BO SAGA SNAKKER UT OM MISTILLITSFORSLAGET:

— Opplevde det ikke personlig

I slutten av februar behandlet Velferdstinget i Oslo og Akershus et mistillitsforslag mot fire av de fem styrerepresentantene i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Forslaget falt, men styreleder Vetle Bo Saga tar likevel selvkritikk.

Tillit

tekst Henrik Gæver
foto Emeline Pischedda

Du har nettopp overlevd et mistillitsforslag. Er du lettet?

– Ja, selvfølgelig. Det er jo en jobb jeg liker veldig godt, og jeg synes det er et privilegium å få lov til å være styreleder og sitte i styret for en så stor bedrift, som er så viktig for studentvelferd og hverdagen til så mange studenter.

Jeg er veldig glad for å få fortsette med det, også er jeg glad for at Velferdstinget fremdeles har tillit.

Var du stressa, eller trodde du at det skulle gå fint?

– Jeg var relativt trygg på resultatet, men man vet jo aldri med et sånt mistillitsforslag. Det er mange nye representanter, og som alt i politikken så er man aldri sikker for avstemningen er over.

Gjorde du noe for å finne ut av hva resultatet kunne bli for avstemningen?

– Ikke i det hele tatt. Jeg mener det ikke er rollen min som styremedlem. Det er opp til Velferdstinget å bestemme hvem som skal være representantene.

Det er ganske sjeldent at det blir stilt mistillitsforslag mot styrerepresentantene. Hvordan føles det å få et sånt forslag mot seg?

– Det oppleves jo litt dramatisk, men som både jeg og forslagsstiller sa ofte i løpet av debatten på torsdag, så var det jo et politisk fundert forslag. Sånn blir det noen ganger når det er uenighet i en sak. Jeg opplevde at det var uenigheter i saker som gjorde at dette forslaget kom. Det er jo den muligheten Velferdstinget har hvis de mener at vi har gjort noe som er ordentlig dumt. Så mener jo ikke jeg at vi har gjort det, men det er en uenighet, så det er fair.

Tok du det personlig på noen måte?

– Jeg opplevde det ikke personlig. Jeg har god tone også med forslagsstillerne og mange av de representantene som sa i debatten at de støttet forslaget.

Fasiten er at du nyter tilliten til Velferdstinget. Er det likevel noe hold i kritikken fra forslagsstillerne?

– Det vi tok litt selvkritikk på handlet om dialogen med Velferdstinget. Ting kan være vanskelig å få til, for det er ikke alltid at møter og prosesser er lagt opp slik det passer best for samarbeidet mellom Velferdstinget og SiO. Det er en lærdom vi har tatt at vi må være enda dyktigere til å stille oss selv spørsmålet «er dette noe Velferdstinget bør ha mulighet til å uttale seg om?».

Så sier jeg ikke at det ikke kom-

Jeg er veldig glad for å få fortsette

Vetle Bo Saga, styreleder i SiO

mer til å glippe, men det er en ting jeg tenker at vi kunne unngått.

Sakene som ble trukket frem som grunnlag for mistillitsforslaget handler mye om at Velferdstinget ikke føler seg hørt. Velferdstinget er jo et demokratisk valgt organ som representerer studentene. Burde man ikke da lytte til studentenes ønsker?

– Man skal selvfølgelig lytte til Velferdstinget, men så er det styret som er ansvarlig SiO. Vi må veie det opp mot andre gode formål og annen studentvelferd.

Betyr det at styret er bedre kvalifisert til å ta disse valgene enn Velferdstinget?

– Jeg mener at det kan ligge noen uenigheter der, og at styret må basere seg på den informasjonen

vi har, og ta det valget vi mener er best. Det går selvfølgelig an å være uenig i det valget.

Kan du forstå at det blir misnøye når Velferdstinget sier én ting, så bestemmer SiO noe helt annet?

– Ja. Man gjør jo noe annet enn det Velferdstinget mente man skulle. Samtidig er vi nødt til å ta hensyn til mange ting, der Velferdstingets mening er én av tingene. Jeg tror vi får en bedre forvaltning av SiOs boliger og eiendomsmasse med denne løsningen.

Du er innvalgt av Velferdstinget som studentrepresentant. Føler du ikke at du i større grad bør gjøre som studentene vil, når du er valgt av studentene?

– Jeg mener at Velferdstinget har innflytelse på SiO. Det gjelder flere områder. Så får de ikke gjennomslag for alt, men det betyr ikke at de ikke har innflytelse.

Ser du på deg selv som en studentrepresentant, eller som en frittstående styreleder?

– På en måte så er jeg jo student, og jeg er til stede på alle Velferdstingets møter og får med oss hva de mener, samtidig så kommer man ikke inn i styret med noe bundet mandat. Jeg må forholde meg til den informasjonen jeg har, og gjøre det jeg kan for at SiO oppfyller sitt mandat, som er å være det beste for studentene.

Vil det komme på plass nye rutiner for involvering av Velferdstinget etter dette mistillitsforslaget?

– Jeg mener i utgangspunktet at vi har gode rutiner for dette. Samtidig kan vi bli enda dyktigere til å be Velferdstinget om å mene noe om saker før vi bestemmer noe.

Helt til slutt. Universitas har fått en del kritikk for sin omtale av mistillitsaken, ettersom den var unntatt offentlighet. Hva tenker du om det?

– Jeg tenker i utgangspunktet at Velferdstinget burde endre vedtektene sine, uten at det er opp til meg. Det kan være gode grunner til å unnta personalsaker fra offentlighet, men dette var en politisk sak. Vi sitter i styret for en milliardbedrift som er ansvarlig for viktige tjenester til studentene. Det har absolutt offentlighetens interesse.

universitas@universitas.no

Har fortsatt tillit: Vetle Bo Saga sier han er lettet over at han, og resten av studentrepresentantene, har fått beholde jobbene sine.

På møtet: Johannes Saastad i Venstrealliansen har ikke tillit til Velferdstingets påvirkningskraft.

DETTE SKJEDDE PÅ VT-MØTET: SiO-styret fortsetter

Mistillitsforslaget mot studentrepresentantene i SiOs hovedstyre ble nedstemt på Velferdstinget i Oslo og Akershus' (VT) møte 28. februar.

Mistillitsforslag

tekst Runa Fjellanger og Selma Joner
foto Øyvind Halsøy

Det var Venstrealliansen ved Universitetet i Oslos (UiO) representanter i VT som stilte forslaget om å kaste hovedstyreleder Vetle Bo Saga og hovedstyremedlemmene Kaja Elisabeth de Ru, Audun Foyn og Jonas Danielsen Virtanen. Kun Ingvild Leren Stensrud, som ble valgt inn 10. desember 2018, ble skånet i forslaget.

For at forslaget skulle bli vedtatt, måtte 3/4 av de stemmeberettigede skrive «mistillit» på de utdelte lappene. Av de 34 VT-representantene som var til stede, ville det krevd 26 stemmer.

Ingen av mistillitsforslagene fikk mer enn 11 stemmer.

Velferdstinget

- + Her sitter representanter fra alle institusjoner tilknyttet SiO
- + Har som oppgave å påvirke SiO for å sikre et godt velferdstilbud for studenter
- + Bevilger penger fra semesteravgiften til studentforeninger

– Har ikke tillit

Mistillit er automatisk unntatt offentlighet etter VTs vedtekter, men møtet ble åpnet etter femten minutters debatt bak lukkede dører.

– Vi har ikke tillit til at VT har tilstrekkelig påvirkningskraft på den retningen SiO går i. Vi er lovsikret å være representert i SiOs hovedstyre, men det kan vi ikke si at vi er nå, sa Johannes Saastad.

Han fikk ikke støtte fra hovedstyreleder Vetle Bo Saga.

– Jeg er uenig i at man har utført vervet sitt på en sånn måte at VT ikke blir hørt, svarte Saga.

– Ekkel sak

På tross av at møtet lå foran tidskjemaet da VT åpnet debatten om mistillitsforslaget, varte dis-

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no

www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

LEGE

20% Studentrabatt!

LEGEVAKT
Gynekolog
Psykolog/psykiater

allmenn@ckms.no
www.ckms.no
Tlf: 23196040
Sørkedalsveien 10c, 0360 Oslo

kusjonen til lenge etter planlagt møteslutt. Blant de mange innlekkene som ble holdt, var det sterke appeller både for og mot å vedta forslaget.

– Jeg kan ikke med rette stille meg bak dette mistillitsforslaget. Jeg synes også det er en veldig ekkel sak, det er belastende for veldig mange, både de i hovedstyre og de rundt, sa Eva Strømme Moshuus fra A-lista ved UiO.

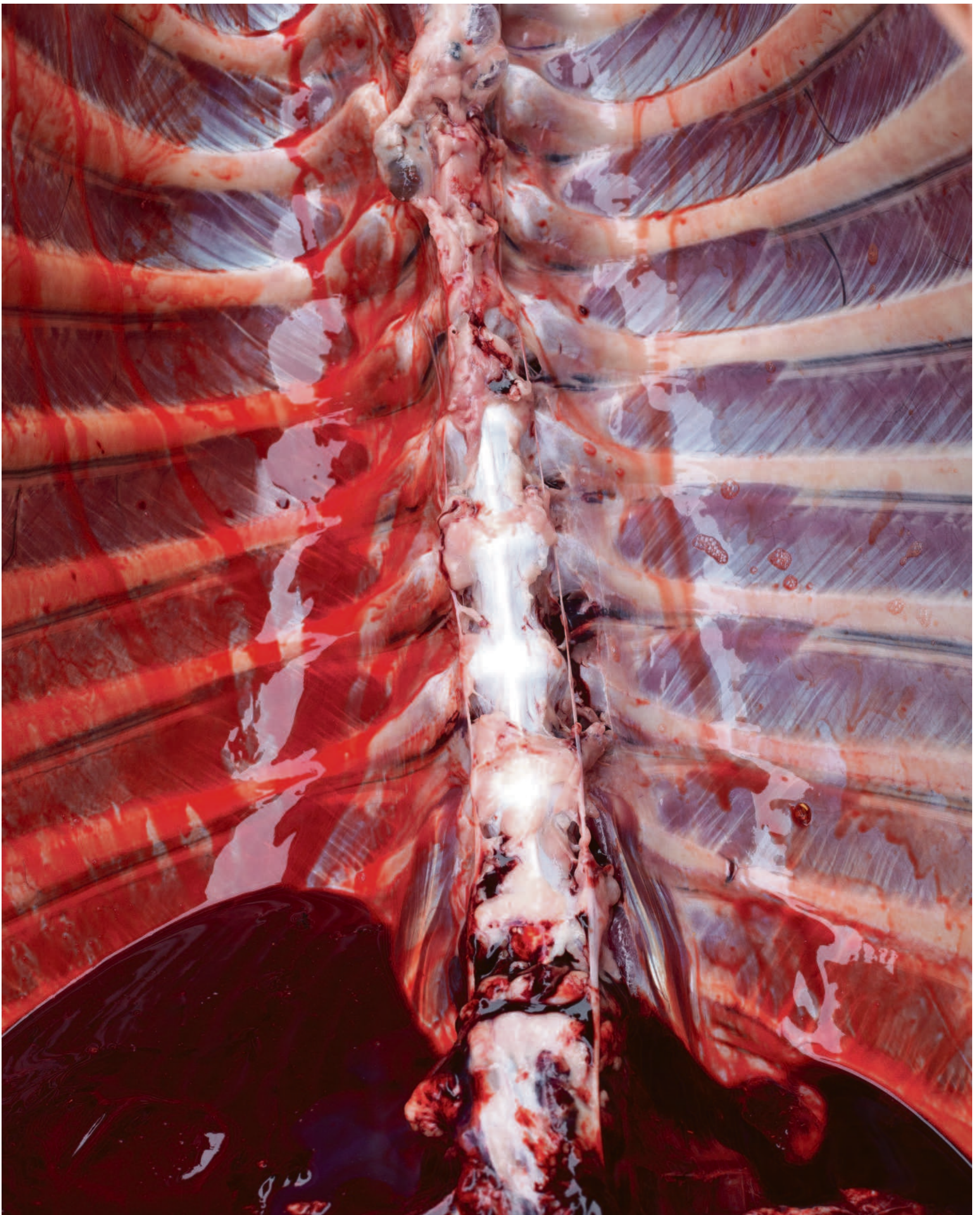
Universitas er blant foreningene som mottar penger fra Velferdstingets utdeling.

universitas@universitas.no

Skodda heng ned over fossen i enden av dalen. Elgskrotten er endå varm der den ligg i snøen. Dei diskuterer korleis det skal gjerast, nøler litt. Nokon finn fram saga.

I morgon skal elgen fly helikopter for fyrste gong.

ÅTTE ÅR MED KRIG I SYRIA:

— Du må finne en måte
å overleve på, så du
lyver til deg selv

Søppel: Over 20.000 flyktninger lever sammen på én kvadratkilometer i den libanesiske hovedstaden, og leiren er som badet i plast.

Shatila er ikke et
sted du vil bo

Khaled Yamout, Norsk folkehjelp

Ingrid Ekeberg,
utenriksredaktør i Universitas

Henrik Follesøe Egeland,
fotograf i Universitas

BEIRUT (Universitas): Fatima skulle bli lærer, Alaa ville studere fransk og Wael drømte om å bli kunstner. Så kom krigen.

I hjertet av flyktningleiren Shatila i Beirut sitter Fatima (23) og ser ned på hendene sine. Hun venter på at tolken skal bli ferdig med å oversette.

– Hun sier at hun ikke finner dem på Facebook, sier han.

Lyden av lek og motorsykler fra de trange gatene utenfor siver inn gjennom et åpent vindu på kontoret der vi møter henne. Det samme gjør en søt lukt av søppel.

– En venninne er død. Ellers vet hun ingenting.

Seks år tidligere

Spol tilbake til 15. desember 2012. Fatima løper fra hus til hus for å finne en telefon der linjen ikke er brutt. Hun er livredd, men hun vil ringe en venn. Det er sekstenårsdagen hennes. Rundt henne har slaget om Yarmouk i hovedstaden Damaskus akkurat begynt. Når Fatima og hennes familie to dager senere setter kursen mot Libanon, er det med klærne de står og går i som eneste bagasje. Fatima er i sjokk, og kan ikke tro hun skal forlate Syria.

– Men så skulle jeg ikke det heller. Vi skulle være borte i to uker, forteller hun.

Det er seks år siden nå. Siden den gang har opprørsgrupper, det syriske militæret og IS herjet seg gjennom store deler av landet, og Yarmouk er nesten jevnet med jorden.

– Syria var himmel på jord. Veldig lenge trodde jeg at jeg skulle tilbake dit, sier Fatima.

Hun biter i en underleppe dekket av lyserosa leppestift.

– Nå vet jeg at det ikke blir slik. At livet mitt er her.

Hun sitter fast.

I Shatila

Fatima er syrisk-palestinsk flyktning, og mistet derfor noen helt sentrale rettigheter da hun forlot Syria: I Libanon kan hun ikke eie eiendom, få gratis helsehjelp eller jobbe i offentlig sektor. Et liv utenfor leiren blir dermed nesten helt umulig for henne. Shatila, Fatimas nye hjem, ble opprettet for å huse noen hundre palestinske flyktninger etter andre verdenskrig. Nå anslås leiren å være hjem til over 20.000 flyktninger. For å få plass til alle som kommer, på skarve én kvadratkilometer inne i den libanesiske hovedstaden, vokser leiren stadig oppover. Så høyt at flere steder skygger de smale, høye murhusene for solen, og tunge strømkabler henger faretruende lavt. Når regndråpene treffer de åpne kablene kan de gi livsfarlige elektriske støt.

– Dere har selv vært der, sier Khaled Yamout på Norsk Folkehjelps lokale kontor i Beirut, senere samme dag.

– Shatila er ikke et sted du vil bo.

— De viser deg det beste

Fatimas drøm har alltid vært å bli lærer. Sånn sett er hun heldig. For selv om hun ikke kan jobbe som lærer utenfor leiren, er det stort behov for henne på innsiden. Da er det ikke så farlig om hun har utdanning eller ikke. Venninnen Alaa (24) derimot, har gitt opp drømmen om å ►►

Strøm: Når regnet drypper ned fra de mange kablene, risikerer man livsfarlige støt.

**Vi skulle være
borte i to uker**

Fatima, barneskolelærer og flyktning

Familie: Med 24 familiemedlemmer tok Fatima den farefulle ferden fra et krigsherjet Syria til Libanon med buss. – Da jeg først kom hit, var vi bare hjemme og gråt hele tiden, forteller Fatima. Her sammen med moren.

Drømmen: Fatima har full kontroll i klasserommet. Det var alltid lærer hun skulle bli, og nå underviser hun barn fra seks til tolv år i leiren.

Byen: Alaa er nysgjerrig på livet i Libanon, og har for lengst lagt Syria bak seg. Og hun elsker Beirut. Når hun reiser ut av leiren og inn i hovedstaden, vil hun helst bare sitte og se utover havet.

studere fransk. Hun kan ikke betale for det, og ser ikke lenger hva hun skulle ha brukt det til. Mens Fatima har fortalt sin historie, har Alaa sittet på en kontorstol og lyttet.

– Jeg hadde et fint liv i Syria, men så ble alle drømmene borte. Jeg gikk på skole, men kom hit til ingenting, sier hun. Ulikt sin noe beskjedne venninne, slår Alaa vitser med tolken og blunker til fotografen. Og i motsetning til Fatima har krigen ødelagt Syria for Alaas del. Den tok fra henne broren, som ble offer for en byttehandel mellom to opprørsgrupper, 28 år gammel. Alaa blir stille et øyeblikk, før hun henvender seg til tolken.

– Hun lurte på om dere ikke skal spørre henne om hva hun tenkte om Libanon før hun kom hit, sier tolken.

Alaa smiler fornøyd.

– Jeg ble sjokkert. Libanon på film? De viser deg bare det beste.

– Hun er forlovet med en libanesisk mann, da, skytes det inn fra sidelinjen.

– Det hjelper, litt, sier Alaa kort.

– Men Syria er fortsatt mye finere.

Jeg gikk på skole, men kom hit til ingenting

Alaa, flyktning

bor i et kollektiv på «Damascus street».

– Jaja, I know. Ganske ironisk, eller hva? Sier han kjekt.

I motsetning til Fatima og Alaa har ikke Wael flyktningstatus, men oppholder seg ulovlig i Beirut. Derfor ønsker han at vi ikke bruker hans egentlige navn. Wael fikk et dagsvisum i hjemlandet for å rekke et møte på den brasilianske ambassaden i Beirut, og seks måneder senere er han her fremdeles.

– Jeg ventet i seks år med å forlate Syria. Jeg banket på hver dør, dro til hvert FN-kontor og hver organisasjon, og spurte om hjelp til å komme meg ut. De svarte det samme: Vi kan ikke hjelpe deg, for du er ikke flyktning. Du er en syrer i Syria, så dra et annet sted å få hjelp, forteller han.

Idet syrere i fjor sommer for alvor begynte å vende tilbake til Damaskus, der det igjen skal være trygt å bo, dro kunststudenten fra hovedstaden motsatt vei. Ikke fordi han hadde mistet hjemmet sitt, slik som Fatima og Alaa, men fordi et liv i frykt for krig gjorde at han kjente seg maktesløs og nummen.

– Og nå?

– Nei, nå har jeg ingenting, sier han, og retter raskt på seg selv.

– Jeg er ingenting.

Syreren på Damascus street

Langt utenfor leiren, i et av Beiruts litt roligere strøk, finner vi «Wael» (25). En ung syrer fra den syriske hovedstaden Damaskus, som nå

Landet der nesten 30 prosent
av befolkningen er flyktninger

Kilde: Eurostat

Jeg banket på hver dør og spurte om hjelp til å komme meg ut. De svarte det samme: Vi kan ikke hjelpe deg, for du er ikke flyktning. Du er en syrer i Syria

Wael, kunststudent og flyktning

Drømmen er et pass

Alle mister noe i krig. Fatima vennene sine. Alaa broren sin. Og Wael forteller at livsgnisten er borte.

– Hvordan legger man en krig bak seg?

– Du må finne en måte å overleve på, så du begynner å lyve til deg selv, sier Wael.

Han mener hele hans generasjon er traumatisert. Litt etter litt har minner strømmet på etter at han kom til Beirut. Om da han tilbrakte en natt i fengsel, for å ha vært på feil sted til feil tid. Da han, moren og søsteren gråt av frykt for farens liv, fordi han var ute et lite ærend da en bombe gikk av i nærheten.

– Du tenker: Skjedde de tingene virkelig med meg? Nei. Gå videre med livet ditt.

Wael forteller at han drømmer om de små tingene. Han ønsker å ta en mastergrad i kunst, se familien sin igjen, og kanskje stille ut noen bilder i et eget studio et sted. Mest av alt akkurat nå ønsker han seg et pass. Han kan ikke reise tilbake til Syria uten papirer, og kommer seg ikke ut av Libanon uten.

– Jeg har ikke så høye forventninger til livet lenger, sier han og legger raskt til:

– Ikke sånn, for å være dramatisk eller noe, altså. Jeg forsøker bare å være realistisk.

Han viser frem en tegneblokk med skisser han har laget. Små portretter av ham selv, moren og faren tegnet inn i små pass.

– Vi mangler håp. Vi syrere er egentlig et folk med kampvilje, men nå er alle bare flyktninger et sted.

– Å flykte er ikke håp.

VISSTE DU?

Flyktninger utgjør tilnærmet 30 prosent av Libanons befolkning.

Kilde: Eurostat

Drømmen er Tyskland

Tilbake i Shatila rusler vi fra kontoret til huset der Fatimas familie bor, sammen med Alaa og tolken på slep. Jentene stopper flere ganger for å hilse på venner, og leiren yrer av liv. Vel hjemme inntar Fatima plassen på armlenet til en stor lenestol der moren sitter, mens Alaa sitter og tviner lange hårløkker i dørkarmen. Det er stillere rundt oss, og solen skinner inn i den lyse stuen.

– Hun synes du er kjekk, oversetter en noe motvillig tolk og nikker til fotografen. Jentene fniser.

– Men at det er synd du ikke har skjegg, følger han opp og de fniser enda mer. Tolken spør samlivsbrudd mellom Alaa og forloveden, og moren til Fatima rister oppgitt på hodet og ler.

Midt oppi alle forvirring og tap, har Fatima klart å skape seg et liv hun liker. Likevel hender det hun drømmer seg bort. Til Tyskland, der søskenbarna hennes bor. Hun vet ikke så mye om Tyskland, men synes søskenbarna virker så lykkelige der.

– Leter du etter en ektemann, Fatima?

Hun rødmer.

– Ja, men ikke her. Kanskje i Tyskland, sier hun og kikker bort på moren.

– Eller i Norge, legger hun til, og jentene bryter ut i latter.

Fri: – Jeg vil ikke stå på barrikadene for det jeg tror på, jeg er ingen aktivist. Jeg vil bare holde meg til meg og mitt. I Syria må du kjenne de riktige folkene, og være den riktige personen. Det er ikke meg, sier Wael.

Nå har jeg ingenting. Jeg er ingenting

Wael, kunststudent og flyktning

Kvinne, kjenn din a

Heide Ellestad (25) og Kine Grøtt (21) har hatt dårlige erfaringer med hormonbaserte prevensjonsmidler. Nå benytter de naturlige metoder for å forhindre graviditet.

Prevensjon

tekst Mylena Kifle og Ylva Gulpinar
foto Xueqi Pang

– Det er deilig å kjenne at jeg er hundre prosent meg selv og ingenting påvirker det. Det er ikke p-piller eller noe innsatt.

Etter seks år med dårlige erfaringer med prevensjonsmidler som p-piller og kobberspiral bestemte Heide Ellestad (25) seg for å prøve naturlig prevensjon. Hun forteller at hun ble deprimert, sliten og gikk opp i vekt av p-piller, og fikk sterke blødninger og menssmerter av kobberspiral.

Utholdelige bivirkninger

Bivirkningene av p-pillene ble så intense at Ellestad til slutt dro til legen. Hun fikk vite at hun hadde lavt stoffskifte, en sykdom som kan bli alvorlig dersom den ikke behandles. Å ha lavt stoffskifte innebærer at skjoldbruskkjertelen ikke produserer nok stoffskiftehormon til blodet og resten av kroppen.

– Jeg fikk tilbud om å gå på medisiner og fikk vite at jeg måtte gå på dem hele livet. Jeg tenkte: «Ok, skjoldbruskkjertelen produserer hormoner, p-piller er hormoner, jeg tar disse hormonene inn i kroppen min – jeg tror jeg heller droppe p-piller». Jeg slutta etter det, og ble etter hvert helt fin igjen.

Fra desember 2018 har hun begynt å følge med på egen menssyklus og talt dagene etter mens.

Ved hjelp av denne metoden vet hun når hun har eggøsning.

Universitas møter Ellestad på Nesodden, hvor hun bor hos foreldrene sine, mens hun går på tekst og skribent-linjen ved Høyskolen Kristiania. Hun holder en Baby Comp i hånden: En maskin som viser når du har eggøsning, og dermed forteller deg når du ikke kan ha samleie uten annen beskyttelse. Det er en termometermåler tilknyttet maskinen – hun må nemlig ta temperaturen sin hver morgen med denne metoden.

– OK med abort

Unge kvinner har i årevis tydd til et hav av ulike prevensjonsmidler for å slippe å se pluss-tegnet på ClearBlue-testen. De

Risiko for graviditet innen ett år

- + P-piller: 0,0–0,2 prosent. Kan gi bivirkninger, og må huskes daglig.
- + Spiral: 2–3 prosent. Trenger ikke huskes, men kan gi økt menstruasjon og økte smerter.
- + Kondom: 3–10 prosent. Beskytter mot kjønnsykdommer, men er avhengig av lojal partner.
- + Sikre perioder: 3–10 prosent Ufarlig metode, men har liten sikkerhet.

Kilde: Store medisinske leksikon

siste årene har apper som Natural Cycles og Ova Graph, og maskiner som Baby Comp og Pearly tilbudt et alternativ til klassiske prevensjonsmidler: En revival av den old-school prevensjonsmetoden basert på sikre perioder i syklusen.

Johanne Sundby, professor i samfunnsmedisin ved Det medisinske fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO) har fordypning i kvinnehelse, abort og prevensjon. Hun mener den naturlige metoden kan være et godt alternativ til å knaske p-piller, men hun understreker at man også må godta at man kan bli gravid.

– Den beste måten å ikke bli gravid på er å ikke ha sex, så klart, sier Sundby til Universitas.

– Men, denne metoden er i alle fall ikke farlig, legger hun til.

Professoren understreker at dersom man har regelmessig mens, og følger syklusen nøye, er sjansen for å bli gravid ganske liten. Hun påpeker også at det tross alt

er helt ok og akseptert å ta abort i Norge.

– Om man skal bruke denne appen som prevensjon, bør man eksempelvis ikke være en person som fristes til å ha samleie uten kondom på fest, sier hun.

– Være nøye

PFC Nordic, selskapet som selger maskinene Baby Comp og Pearly skriver på sine hjemmesider at produktet er 99,3 prosent sikkert.

Til studenter som ønsker sikker prevensjon, vil vi ikke anbefale disse appene

Marius Johansen, medisinsk faglig ansvarlig lege ved Sex og Samfunn

Fri fra hormoner: Heide Ellestad har brukt naturlig prevensjon siden desember, og skal snart begynne med en B

For Ellestad, var det en viktig faktor at hun kjente folk som hadde erfaring med metoden før hun selv prøvde den.

– Jeg hadde heller aldri brukt det dersom jeg ikke hadde regelmessig syklus, føyer hun til.

– Hva tenker du om risikoen?

– Nei, jeg har jo ikke lyst til å bli gravid. Risikoen tenker jeg mye på. Det er virkelig helt uaktuelt med barn en god stund framover, sier hun og legger til:

– Jeg tror jeg kommer til å teste veldig mye for å være helt sikker. Bruke «hoppe av i svingen» i tillegg i et større tidsrom enn maskinen sier, i tilfelle eggøsningen skulle komme litt før.

– Jeg føler at alle andre prevensjonsmidler har en litt for stor hake til at jeg synes det er greit å leve med.

Kontroll over kroppen

Kine Grøtt (21) studerer medievitenskap ved Universitetet i Oslo. Hun har brukt appen Ova Graph i åtte måneder, som hører til boka *Taking Charge of Your Fertility* av Toni Weschler. Metoden «Fertility Awareness Method», som boka og appen baserer seg på, skal være 98 prosent sikker, ifølge bokas offisielle nettside.

På samme måte som med maskinen Ellestad bruker, skal man ta temperaturen sin med en gang man våkner. Forskjellen er at informasjonen deretter plottes inn i en app.

Grøtt gikk på p-piller i fem år, men opplevde tapt sexlyst og sterke menstruasjonsmerter.

– I fjor diskuterte jeg prevensjonsmidler med en av jentene jeg bodde med da, og hun sa hun ikke brukte noen an-

Naturlig prevensjon

- + Naturlig prevensjon er naturmetoder som avholdenhet, avbrutt samleie, amming og skylling av skjeden. Risikoen for å bli gravid med slike metoder er høy.
- + Forskjellige naturmetoder som ikke bruker hormonpiller eller mekaniske hinder som kondomer, brukes over hele verden, særlig i utviklingsland.
- + Periodisk avholdenhet er en av de mest brukte metodene i befruktningsreguleringen. Metoden innebærer ingen samleier i perioden omkring kvinnens eggøsning. Muligheten for å bli gravid er størst 4–5 dager før eggøsning, men er også tilstede 2–3 dager etter.
- + Den «sikre» perioden kan fastsettes på flere måter, for eksempel gjennom kalendermetoden, urintesting og måling av kroppstemperaturen, noe som må gjøres før du står opp av senga om morgenen.

Kilde: Norsk Helseinformatikk

aby Comp. Ved hjelp av temperaturmålinger skal maskinen vise når hun ikke kan ha samleie uten annen beskyttelse.

nen prevensjon enn kondom. Jeg hadde egentlig ikke tenkt over at det gikk an, forteller Grøtt.

Etter det sluttet hun på p-piller og merket at kroppen hennes endret seg – bivirkningene ble borte og hun følte seg mer produktiv.

– Jeg synes det er ekkelt å ta en pille med hormoner hver dag og utsette kroppen sin for hormonforstyrrelse, forteller Grøtt.

Hun er opptatt av at alt hun putter i kroppen skal være «naturlig». Hun drop- per til og med smertestillende.

– Jeg vil ikke at noe skal tukle med kroppen min.

– Hvor sikker tror du at metoden er?

– Vi vet jo med sikkerhet at man har eggøsning 24 timer i løpet av en syklus. Man kan tisse på en pinne for å finne den

spesifikke dagen i syklusen der du kan bli gravid, da skjønner jeg ikke hvorfor man ikke skal klare å se hvilke dager man der- med ikke kan bli gravid.

Varsellamper

Marius Johansen, medisinskfaglig ansvarlig lege ved Sex og Samfunn, er skeptisk til nat- urlig prevensjon. Han viser til prevensjons- appen Natural Cycles, som det har vært mye bråk rundt.

– I Sverige har det vært en sak at flere som søker sykehusene om abort har brukt apper som Natural Cycles. Det har vært såpass mange tilfeller at Natural Cycles har blitt anmeldt til legemiddelverket.

Johansen refererer til at Södersjukhu- set i Stockholm anmeldte Natural Cycles til Legemiddelverket, etter 37 stadfestede tilfeller der kvinner søkte om abort i 2017.

Kvinnene hadde benyttet appen som pre- vensjonsmiddel, og blitt ufrivillig gravide.

Ifølge Natural Cycles hjemmesider er metoden 93 prosent sikker.

– Vi i forskningsmiljøet får litt varsel- lamper når det ikke finnes uavhengige studier, sier han.

Fraråder

Johansen nevner at også andre faktorer kan påvirke hvor sikker app-metoden er, som ujevn søvn og om man har drukket alkohol.

– For studenter er jo dette ofte tilfellet, sier han og understreker:

– Til studenter som ønsker sikker pre- vensjon, vil vi ikke anbefale disse appene.

Toni Weschler, forfatteren bak boka *Taking Charge of Your Fertility*, som ap- pen Ova Graph er basert på, forteller

til Universitas at appen er en fin måte å holde styr på syklusen. Hun understreker derimot at metoden ikke bør brukes som prevensjon uten at kvinnen har tilstrek- kelig kunnskap til å observere og kartleg- ge fruktbarhetstegn.

Sigurd J. Øglænd, daglig leder i PFC Nordic, forteller at maskinene som Pearly og BabyComp benytter metoden «Body Basal Temperature»

– Det er en vesentlig forskjell mellom det vi holder på med og det Natural Cy- cles holder på med, fordi vi har en super- nøyaktig sensor. Brukeren kan ikke ma- nipulere temperaturverdiene, slik de med termometer man må skrive inn i en app kan.

Natural Cycles har ikke besvart Univer- sitas’ henvendelser.

DEBATT

debattredaktør: **Selma Jøner**
debatt@universitas.no 938 08 470

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

SmiS er ny!

Lurer du på hva som har skjedd i studentbyen Stavanger den siste tiden? Vi også. Hva skjedde med fadderstyret som stakk til Granca? Når kommer det nye drinkoppskrifter? Alle disse spørsmålene! Hos Studentmediene i Stavanger (SmiS) har det nemlig vært stille som i graven de siste ukene, men akkurat når du trodde de lå nede for telling for godt, reiser de seg som fugl føniks - med splitter ny nettside:

- Vi i Studentmediene i Stavanger har de siste ukene og månedene jobbet med å gi nettstedet vårt et ansiktsløft. Si farvel til trege sider, gammelt innhold og en mobilversjon som kun fungerte på Nokia 3510i - og si velkommen til nye smis.no!, skriver nettredaktør Kjetil Broms. Det eneste de har glemt er nytt innhold. *So close.*

Det dummeste jeg har lest

- Hvis Studvest er så opptatt av at Kvarteret skal være mer ambisiøse, foreslår jeg at dere på neste Velferdsting legger inn forslag om at lønnede verv i studentmediene fjernes slik at disse pengene heller kan gå til investeringer i Kvarteret, skriver Marius Andre Svee Solberg i Studvest i forrige uke. Han kaster seg med det inn i diskusjonen om hvorfor Bergens studenthus, Kvarteret, ikke er like populært som Studenter-

samfundet i Trondheim. - Studentene i Trondheim ser ut til å digge studenthuset sitt. Samme potensial finnes i Bergen, skriver Studvest på lederplass. - Dette er noe av det dummeste jeg har lest, svarer Solberg, fordi teksten er «gjennomstyret av dårlig research og ubrukelige sammenligninger». Frekke, frekke Studvest. At dere våger å ønske dere et velfungerende studenthus.

Ukas sitat:

Stikkontakter blomstrer tilsynelatende opp som våryr hestehov over alt (sic) i samfunnet, med unntak av Universitetet i Bergen.

Nikolai Klæboe, leder for Studentparlamentet ved Universitetet i Bergen, lar den elektriske frustrasjonen flyte over i forrige ukes Studvest.

Ukas tweets:

Torjer Olsen @Torjer
Note to self: ikke prøv å snakke om strukturalisme/poststrukturalisme på fem minutter i en forelesning.. #kaos #forvirrastudenter #djiz
HF-gutten må tenke seg om og holde kjef.

adrian aalberg @adrianaalberg
sitter med svaret i forelesning, men tør ikke ta ordet :(#ingenvenner
Universitetsstatusen har gått til hodet på storbyuniversitetet.

Norges Charlie Sheen @runarfu
Hjerne: vi må sjekke om vi fortsatt kan kjenningsmelodien til Erstatterne

Meg: jeg sitter på forelesning kan du konse

ok men kan du kjenningsmelodien til Erstatterne, Susanne
:)

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**
Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

- Sivil ulydighet kan være siste mulighet

Miljøaksjon

Masterstudenter og bachelorstudenter i samfunnsgeografi, ved Institutt for Sosiologi og Samfunnsgeografi, Universitetet i Oslo

14. februar ga regjeringen driftskonsesjon til Nussir ASA sin planlagte kobbergruve i Kvalsund i Finnmark. Restmassene fra gruen, 30 millioner tonn stein, grus og slam, skal dumpes i fjorden. Gruven vil ligge midt i reinbeitedistriktene Fiettar og Fåla. Protestene har kommet fra Havforskningsinstituttet, Fiskeridirektoratet og Sametinget. Deler av en nasjonal laksefjord vil legges død, mens gruvedriften kan fortrenge flere reindriftsfamilier. Regjeringen argumenterer med arbeidsplasser lokalt, men varierende kobberpris gjør slike gruver sårbare, historisk med kort drift og få varige arbeidsplasser.

I **Dagbladet** argumenterer Næringsminister Torbjørn Røe Isaksen med at verden trenger mineraler til el-biler, der gruen er bærekraftig og nødvendig i det grønne skiftet. Bærekraftig forbruk, som el-biler, gis en verdi større enn tradisjonelle næringer, mens uttaket av mineraler vil kreve enorme inngrep. Reinbeitedistriktene Fiettar og Fåla har sommerbeite i Kvalsund, der flokkene som tilhører siiden flyttes fra Kautokeino til Kvalsund på våren. Reindriftnæringen presses fra staten for å holde færre dyr. De har mistet store arealer i Kvalsund av hyttebygging, og kraftlinjeutbygging i hele Finnmark. Næringen er klar på at de avbøtende tiltakene ikke er nok for å sikre reindriften på fjellene Nussir og Ulveryggen. Saken skurrer i en større sammenheng: Jovsset Ante Sara må tvangsslake rein basert på statens argumentasjon om at reinflokken hans er miljøskadelig gjennom overbeite. I neste omgang gir den samme staten driftskonsesjon til Nussir i reindriftsområdene som det var så viktig å verne i første omgang.

Sivil ulydighet er sjelden brukt i Norge, og sender sterke signaler

Repparfjord er sammenlignet med Alta-saken, og de store sivil ulydighetsaksjonene ved Maze. Den gangen tapte aksjonistene, men historien ga naturvernerne, samiske aktivister og akademikere rett. Sivil ulydighet er sjelden brukt i Norge, og sender sterke signaler. Repparfjord er ikke minst blitt en symbolsak. Om man kan dumpe gruveavfall i en nasjonal laksefjord og plassere gruvedrift midt i et reinbeite, er det fritt vilt for storkapitalen i nord. Over 3000 har skrevet seg på liste for å delta på sivil ulydige aksjoner i Kvalsund dersom man må stoppe gruveutbyggingen, og som i Alta kan det se ut til at studenter vil bli viktige solidaritetsspillere i kampen. Å stoppe gruen med sivil ulydighet kan være siste mulighet. Det er på tide å bruke hengelåsen til noe mer enn skapet på SiO Athletica, så skriv deg opp på aksjonsliste.

Underskrivere:

Embla Regine Mathisen, Hanna Asefaw, Liv Marit Hårstad, Naja Amanda Lyngre Mørretrø, Maja Simonsen Nilsen, Mathilde Hjelte, Jo Augustad, Eva Benedikte Skogli, Martin Lucas Eick, Peder Ressem Østring, Vilde Slagsvold, Marie Elverud Skålnes, Tina Andersen Vågenes, Tale Hammerø Ellingvåg, Vilde Gjerde Lied, Syvert Tuntland Kråkenes, Henrikke Ellingsen, Sigrid Vigdisdatter Berg, Ninthu Palamalingam, Frida Nodeland Indregard, Erlend Berge Kyllingstad, Ingrid Johannessen, Sigrid Elise Høeg, Marte Bjerke, Rebekka Delegacz, Agnes Larsen, Susanne Holgersen, Torgeir Vestre, Maria Birkeland Olerud, Niklas Aarnio, Sara Andersen Vågenes, Edda Eline Fuhr, Johannes Refsdal, Judith Marguerite Henriksson, Louise Næss, Julie Christina Rødje, Sara Elisabeth Larsen, Sandra Skiaker, Kristian Tveiten, Marie Sørhaug, Siri Friberg Gusland, Elisabeth Charlotte Rudsengen, Silje Kvanvik, Sara Teige Kalsaa, Davide Bertelli, Ellinor Anderson, Fred Alam, Jørgen Kaupang-Marthinsen, Hanne Giskehaug, Kristin Hansen, Marte Nordal Hauken, Synne Aker Grimsrud, Karl-Inge Olufsen, Mari Tveito Ruud, Maja Bekkehaug, Elise Hagen Fuglesang, Anna Haugen, Andrea Hjelde, Theo Sevestre, Anna Forrstrøm, Mirjam Kirchhofer, Kristin Sudbø Syvetsen, Sofie Ringdal, Miriam Odden, Heidi Arctander, Yngve Heiret, Ingrid Marie Sundvor, Kristian Michelsen

Hva må til for at dere skal skrive om oss?

Pensjonssparing

Ingerid Straume, leder for Akademisk skrivesenter

Kjære Universitas, hva må til for at dere skal skrive om oss?

Som student lurer man gjerne på om man er på rett vei med sine akademiske oppgaver. Selv om skriving er sentralt i de fleste fag, kan kravene til skriftlige oppgaver være vanskelige å finne og tyde. Kravene varierer dessuten mellom fag, emner og studiesteder, og det som regnes som godt skrivehåndverk i én sammenheng passer ikke nødvendigvis i en annen.

Universitas har tidligere har skrevet om at studenter med dysleksi trenger mer støtte til studiene enn det universitetet har kunnet tilby. Dette,

sammen med den store økningen av studenter som skriver på et annet språk enn sitt morsmål, var bakgrunnen for at Universitetsbiblioteket opprettet Akademisk skrivesenter.

Skrivesenteret har nå vært åpent i over to år, og mange har vært innom én eller flere ganger for å diskutere sine ideer og utkast. Men det er fortsatt veldig mange studenter – og lærere – som ikke vet at senteret eksisterer.

Som fast leser av Universitas vet jeg at avisa er studentenes beste venn når det gjelder å etterlyse tiltak som kan støtte studiene. Men siden oppstarten har skrivesenteret ikke vært nevnt i avisa, bortsett fra en liten notis i forbindelse med åpningen. Kunne det ikke vært en idé å skrive om at et savnet tilbud faktisk er på plass, etter å ha etterlyst det i så mange år? Eller er det for kjedelig å skrive om noe som virker ganske bra?

Er det for kjedelig å skrive om noe som virker ganske bra?

FORSKERINTERVJU

Skandinavisk litteratur: Vilde Andrea Pettersen forsker på hvordan skandinavisk litteratur kan ha påvirket Emma Goldmans teorier om anakisme.

«Amerikas farligste kvinne» – inspirert av Ibsen?

Vilde Andrea Pettersen forsker på den fryktede anarkisten Emma Goldman, som egentlig var pasifist, forkjemper for homofiles rettigheter og Ibsen-fan.

Anarkafeminisme

tekst Mylena Kifle
foto Charlotte Førde Skomsøy

Før kvinnekamp var popkultur og Beyoncé feminist, sto radikale kvinnesaksforkjemper Emma Goldman (1869–1940) midt i stormen. Goldman var en russisk aktivist som flyttet til USA som 20-åring, og ble introdusert for anarkismen.

Stipendiat Vilde Andrea Pettersen er fortsatt tidlig i forskningsprosessen sin ved Senter for tverrfaglig kjønnsforskning ved Universitet i Oslo. Hun tror det finnes en lite utforsket idéhistorisk og historisk relasjon mellom skandinavisk litteratur og anarkisme.

– Jeg vil prøve å se på hvordan Goldman anvender skandinavisk litteratur i sin teoriutvikling av anarkisme og feminisme. Eller, hun kalte seg egentlig aldri feminist.

– Ikke?

– Nei, men det handler mer om hva feminisme var på hennes tid. Goldman betraktet den samtidige feminismen som borgerlig, og hun kritiserte den for å bare fokusere på formell frigjøring.

Å lese Ibsen i et feministisk perspektiv er ikke akkurat nytt. Pettersen tror likevel at Goldman har lest

og anvendt Ibsens litteratur på en utradisjonell måte.

– Goldman er interessert i relasjonene mellom kjønnene og seksualiteten som et symptom på et ikke-fungerende samfunn. Hun leser Ibsen som en som mener at sannheten må frem for at vi kan leve i et fritt og likestilt samfunn, og der individer kan frigjøre seg til tross for at de lever i undertrykkende strukturer. Pettersen forteller videre at for Goldman er ikke Nora i *Et dukkehjem* opptatt av like rettigheter som menn, men at hun lever i et samfunn der verken hun eller Torvald kan utfolde seg som mennesker.

Pettersen forteller at Goldman ofte kritiserte kvinner, og mente at de måtte ta ansvar for sin egen frigjørelse.

– En kvinne må ikke være forelder, og Nora er ifølge Goldman et eksempel på dette. Goldman forstår at Nora forlater barna dit hen at hun tar ansvar. Hun vil ikke over-

føre undertrykkelsen til barna sine, fordi hun ikke vet hvordan hun kan oppdra dem til frihet.

Til tross for at Goldman ikke identifiserte seg med feminisme i hennes samtid, har hun i ettertid blitt omtalt

som grunnleggeren av anarkafeminismen. En sammenheng av feminisme og anarkisme.

– De fleste samtidige anarkistene mente at det var unødvendig å bruke tid

på å snakke om kvinnespørsmålet. Her er et skandinavisk perspektiv tydelig hos Goldman. Hun anvender Ibsens syn på individets frihet og sammenkobler det med kollektiv anarkistisk tradisjon. I anarkismen har man gjerne enten fokusert mest på individet eller mest på kollektivet, Goldman kobler begge sammen og det er ved å gjøre dette at hun tillegger anarkismen et såkalt feministisk perspektiv.

Feminismen på Goldmans samtid var fokusert på juridiske og formelle rettigheter, som stemmerett for kvinner.

Dette var Goldman imot.

– Jeg fikk litt vondt inni meg første gang jeg leste at Goldman var imot stemmerett for kvinner, men det er jo nettopp dette som gjør henne interessant. Hvis menn så langt ikke har klart å utgjøre noe forskjell med stemmeretten sin, hvorfor skulle da kvinner kunne bidra til å endre noe? Goldman mener jo at det er noe galt med selve systemet, ikke kvinners evne til å stemme.

– *Har teoriene til Goldman hatt noe betydning for vår forståelse av kjønn i dag?*

– Det tror jeg. I et konkret skandinavisk perspektiv kan hun ha hatt en indirekte påvirkning på vår seksualopplysning. Goldman møter seksualopplysner Elise Ottersen-Jensen og mange hevder hun radikaliserer sine teorier om seksuell opplysning etter møtet med Goldman, og senere danner RFSU (Riksförbundet för sexuell opplysning).

Goldman ble i sin tid fengslet flere ganger fordi hun spredte informasjon om prevensjonsmidler.

– Hun er jo veldig opptatt av reproduktive rettigheter, som igjen er blitt et aktuelt tema i Norge. Hun var også forsvarer for fri og likekjønnet kjærlighet. Dette er jo kampsaker som dessverre fortsatt er aktuelle, sier Pettersen.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Maria Støre**
anmeldelser@universitas.no 415 82 126

Innfrir forventningene

Girl in red

Hvor: **BLÅ**

Når: **Fredag**

Populær: Girl in red er en av de mest omtalte artistene under årets Byalarm. Med millioner av avspillinger på Spotify er forventningene store.

Formidlingen under konserten til Girl in red er upretensiøs, leken og direkte.

Allerede **førti** minutter før konserten på Blå er køen så lang at en slags desperasjon er til å ta og føle på. Flere forlater køen for å spørre vaktene om de faktisk kommer inn. Utenfor står to journalister som forsøker å krangle seg inn.

Girl in red stormer inn på scenen svøpt i et regnbueflagg, danser energisk og kaster det fra seg. Hun griper mikrofonen og nærmest roper teksten til «4AM».

I studio bruker hun lo-fi soveromsproduksjoner som gir assosiasjoner til det svenske shoegaze-bandet The Radio Dept, mens hun live høres mer ut som noe tatt ut av Riot Grrrl-bevegelsen. En konsert med Girl in red føles som å være på en hjemmefest i den svette kjelleren til noen litt for kule punkere.

Underveis i konserten inkluderer hun hele tiden publikum, og tonen er leken og vennlig. På et tidspunkt sier hun: «Jeg vil ikke ta en Mira Craig, så om dere liker Girl in red, kan ikke dere komme mot midten og ta meg imot?»

Det er ingen tvil om at Girl in red har et internasjonalt tilsnitt. Til og med den velkjente skandinaviske vinterdepresjonen har i hennes tekstunivers fått et mer amerikansk og sepiafarget

preg i låten «Summer Depression». Girl in red skriver tekster som føles umiddelbare og nære, men aldri banale. Hun formidler stemninger og følelser på en intim og ærlig måte. Formidlingen er nemlig upretensiøs, leken og direkte.

På slutten av konserten introduserer hun «I wanna be your girlfriend», som låten som startet hele dette eventyret. Når hun mot slutten av konserten kaster seg ut i publikum tar de mer enn velvillig imot henne, og hele Mira Craig-situasjonen blir unngått. Vi krysser fingrene for at folk fortsetter å ta henne imot, og anbefaler deg å ta turen neste gang hun spiller.

Øyvind Halsøy

anmeldelser@universitas.no

Ingen tenning hos Tenfjord

Amanda Tenfjord

Hvor: **Kulturkirken Jakob**

Når: **Lørdag**

Byalarm-artistene som får spille i Jakob kirke bør fylle det gotiske lokalet med redselsfull kirkemusikk, eller noe i den duren. Det ligger dessverre ikke i Amanda Tenfjords natur.

Tenfjord, som i løpet av kort tid har gjort seg bemerket med Ukas låt på NRK P3, lager nemlig pop med stor P. Det gåtefullt innredede, røykfylte lokalet krasjer med den tilgjengelige radiomusikken vi her blir servert.

Samtidig er det hyggelig stemning mellom låtene. Tenfjord går i dialog med publikum og presenterer seg selv og bandet med den største iver og glede. Hun er scenevennlig anlagt, og selv om denne kvaliteten ikke bør undervurderes, redder den ikke konsertopplevelsen.

Musikken, som runger høyt i det svære lokalet, er velpolert og fin. Tenfjord er en førsteklasses formidler, og bedre publikumstekke skal man lete lenge etter. Problemet er at den ikke skaper noen spenning. Man tar seg aldri i å lure på: «Hvor er egentlig denne sangen på vei?». Man vet hvilken tone den vil ende på ved første hint.

Nordmenn er nemlig velsignet med en svært produktiv kulturstand, og en høy kvalitet på det som kommer fra den kanten. Særlig musikk er vi gode på. Amanda Tenfjord finner seg således i en vanskelig situasjon – hvordan skille seg ut blant alle disse? Popartisten har funnet de riktige elementene, men uttrykket blir dessverre for anonymt.

Et annet problem man kan peke på, er at sangene insisterer for mye. Balladen «Kill the Lonely» insisterer for sterkt på sin egen inderlighet, mens en upbeat, dansbar låt som «The Floor is Lava», slår de perky plastikkbeina sine under seg selv. De makter rett og slett ikke engasjere. Det eneste som redder dem er Tenfjords sympatiske vesen.

For det er lett å ville like. Tenfjord er ydmyk og takknemlig. I stedet for å kreve av publikum og samles til dans, peker hun ut gode eksempler til etterfølgelse på første rad. I stedet for å hysje på et par som ler bakerst i lokalet, synger hun høyere og mer skjørt.

Undertegnede skulle ønske musikken hennes hadde mer særpreg, men Amanda Tenfjord i Kulturkirken Jakob forble en kjedelig affære.

Brage Herlofsen

anmeldelser@universitas.no

ALLE FOTO AV MARTHE THU

Fascinerende imperfeksjonisme

Giske gir en interessant og imponerende konsert med bruk av bare ett instrument.

Bendik Giske

Hvor: [BLÅ](#)

Når: [Lørdag](#)

Med armer dekket av hvite malingsstrøk, og kun iført et brunt plastforle står Bendik Giske og varmer opp. Det er enda fem minutter igjen før konsertstart, men Blå nærmer seg allerede full kapasitet.

Debutalbumet «Surrender» handler ifølge Giske om følelsen av å miste seg selv mens man danser til techno på en klubb, der fellesskap står i sentrum.

Giskes musikalske uttrykk ligger i en blanding av jazz og elektronikalyster, men hans eneste instrument er saksofonen. Live spiller han alle elementer uten bruk av «looping»

og «layering», noe som er vanvittig krevende. Selv sier han at han vil få frem det uperfekte i mennesker. Alle lyder som kommer ut av høytalerene, kommer fra én mann og ett instrument.

Sammenhengende spiller første låt i hele ti minutter, etterfulgt av stormende jubel fra publikum. Det er vanskelig å forstå hvordan Giske klarer å opprettholde både melodi fra saksofon, strupe og rytme. Men han gjør det. Han beveger saksofonen fra side til side og man kan se at lungene tømmes. Han gir alt. Det er ingenting annet enn imponerende.

Dette er en konsert for øyeblikket. Det han fremfører er utrolig unikt og vil neppe kunne spilles likt flere ganger. Det er det man kaller «performance art».

«Det var helt sykt», lyder det fra folket på vei ut, og de har sannelig rett. Giske leverte en svevende, rar og vanvittig kul opplevelse.

Synne Hellevang
anmeldelser@universitas.no

Magnetisk: Det han fremfører nå er unikt og vil neppe kunne spilles likt flere ganger.

Den satt, Konradsen!

Konradsen har potensiale til å nå langt.

Engasjert: Det musikalske talentet gjør det lite overraskende at Konradsen er nominert til Årets stjerneskudd.

Konradsen

Hvor: [John Dee](#)

Når: [Torsdag](#)

Sceneteppet dras til side og Konradsen entrer med ydmyk selvtilitt. Allerede etter første låt fører de publikum inn i en hellig stemning gjennom et nydelig melankolsk lydbilde. Standarden er satt – dette blir en fin opplevelse.

Vokalist Jenny Marie Sabel fører bandet stødig gjennom hele konserten. Assosiasjoner kan trekkes til både Bon Iver og Highasakite. Med innslag av synth og trompet kryper gåsehuden frem under varme vinterjakker.

Tempoet trappes opp etter tredje og fjerde låt og publikum nikker bekreftende til rytmen.

Prosjektet Konradsen består av Jenny Marie Sabel og Eirik Vildgren. Duoen oppstod ved en tilfeldig jam-session i 2016, og så langt har de sluppet debutsingelen «Never say A» og EPen «Baby Hallelujah». «Thank you so much for showing up» sier Sabel og viser et glimt av takknemlighet før de avslutter med et sterkt vokalparti.

Konradsen lager låter som bærer preg av musikalsk talent. Musikken er vakker med en avslappende og varm vokal. Om ikke lenge er også debutalbumet ute. Det var nok heller ikke tilfeldig at Konradsen var blant de nominerte til Årets stjerneskudd på Byalarm.

Synne Hellevang
anmeldelser@universitas.no

Funky og harmonisk fra start til slutt

Rosa: En hipp alvedronning som hypnotiserer publikum med en fin miks av blant annet hip hop og soul.

Lil Halima
Hvor: [BLÅ](#)
Når: [Torsdag](#)

Konserten med Lil Halima på Blå er rett og slett trollbindende.

19 år gamle Lil Halima opptrådte torsdagen på Byalarm i Oslo. Høsten 2018 slapp hun singelen «Train», som har blitt svært populær på blant annet Spotify.

Universitas' anmelder ankommer Blå en smule andpusten og svett etter å ha løpt fra Sentrum Scene. Inne er atmosfæren energisk og foran scenen er det fullt av mennesker med en drink i hånda. R&B/Soul artisten har blitt nominert til Årets stjerneskudd, noe som gjør det ekstra spennende å se hva Halima har å by på. «I am Lil Halima» sier hun idet hun entrer scenen. 19-åringen er iført en kjole i fargen lavendel, laget av stoffet tyll. Bak henne henger et slør. På føttene har hun på seg hvite «sneakers» med rosa og turkise striper. Hun ser ut som en hipp alvedronning.

Med pyrolys i rødt og blått tar hun oss med inn i sin musikalske verden. Selv om sangeren kun er 19 år gammel er vokalen stødig, og det virker som om det er på scenen hun hører hjemme. Harmoniseringen og de lyse vokalene gjør ikke mindre enn å skape et vakkert og fullstendig lydbilde. «Denne sangen handler om å være trollbundet av aliens» sier Lil Halima før sin fjerde sang.

Gjennom konserten flyter hun over scenen i harmoni med de tre som spiller i bandet, og med musikken. Lil Halima er ikke annet en trollbindende.

Det kan virke som publikum forlater lokalet med lyst til å høre mye mer av denne nye artisten. Det gjør Universitas også.

Gunhild Tveiten
anmeldelser@universitas.no

Varierer: Margrete er tidvis dunkel, tidvis åpenlys.

Margrete er ikke som andre fornavn

Artister som omtales ved fornavn og som spiller elektronisk pop-musikk med enten positivt eller negativt fortegn, er et velkjent fenomen. Heldigvis går konserten med Margrete i pluss.

Margrete
Hvor: [Verkstedet](#)
Når: [Lørdag](#)

Fem mennesker med instrumenter i hånda kan skimtes på den bittelille scenen inne i Verkstedet. Enda mindre plass er det nok for publikum, som knapt kan finne en vei vekk fra scenen om de så skulle ønske. Når bandet setter i gang, virker ikke dette så farlig lenger. Sangen «Joy» tar tak i publikum, før Urørt-låta «Teen» virkelig setter stemningen.

Stemningen underbygges av det mørke, gåtefulle lydbildet som bassen, synthen og trommene til sammen skaper. Det som leveres senere, utbroderer dette universet. Margretes trygge røst skildrer et landskap fylt med elver og kilder. Disse elementene synergerer og danner en enhet som virker gjennomtenkt, og som formidles med en uanstrengt rutine.

Et musikalsk høydepunkt er den hylende gitaren som figurerer i særlig to av låtene. I et ellers samstemt lydbilde dukker den overraskende opp, og den kommuniserer en plutselig vitalitet som ellers manglet fra den noe bakoverlente modusen resten av bandet befant seg i. Dette er et sånt element man ofte savner hos de andre «fornavnsartistene» – motstand, råskap.

Selv om første og siste låt havner litt for nære pop-territoriet, så befester Margrete her sin posisjon som en spennende artist med et kjedelig navn. Disse forannevnte låtene er velkomponerte og fengende, og de tilpasses live-situasjonen på en tilfredsstillende måte. Men låtene mangler det bandet ellers viser at de kan prestere live. På sitt beste vekker Margrete nemlig både gåsehud og undring.

Brage Herlofsen
anmeldelser@universitas.no

Aldri sett noe lignende

Metallbandet Golden Core er uten tvil et av de mest talentfulle bandene på torsdagens Byalarm.

Golden Core har alles oppmerksomhet. Et eget kameracrew følger dem tett både før, under og etter konserten. Det er ingen tvil om at dette er et band av stor interesse.

Mørket i rommet legger seg og forventningene stiger idet de inntar scenen for å gjøre seg klare. Så smeller det. Så innmari. Det norsk-islandske bandet består av to gutter som så vidt har startet på tenårene, Simen Jakobsen Harstad på gitar og

Johannes Thor Sandal på trommer og vokal. I løpet av de siste fem årene har de gjort seg godt kjent i metalmiljøet i både Norge, Danmark og Island. De har spilt under festivaler med band som Honningbarna og Seigmen.

Til tross for sin unge alder fyrer de løs med aggressiv «stoner metal» som kan blåse flettene av deg. Noe av det mest imponerende er Sandals vanvittige kontroll på trommene, samtidig som han skriker av full hals inn i mikrofonen. Låtene fremføres med grov vokal på islandsk. Musikken er kraftfull og gjennomføringen er intet mindre.

Konserten balanseres også med innslag av nedtonet og forførende gitarspill som gir pusterom i det harde uttrykket.

Applaus og jubel ljomer mellom låtene. Guttene trekker så vidt på smilebåndet før de raser gjennom resten av settet. Golden Core er uten tvil et av de mest talentfulle bandene på årets Byalarm.

Synne Hellevang
anmeldelser@universitas.no

Leverer: Musikken er så kraftfull at det er utrolig at stemmebandet til vokalist Johannes Thor Sandal ikke ryker.

Golden Core
Hvor: [Pokalen](#)
Når: [Torsdag](#)

Store følelser fra en liten bygd

Iris blir hyllet i både norsk og internasjonal presse, og ikke uten grunn.

Iris
Hvor: [Ingensted](#)
Når: [Fredag](#)

Belysningen på Ingensteds er dempet før bandet går på scenen. Fra en laptop gjemt under noen synther spilles det av en dramatisk intro. Det minner om følelsen

man får når man går på kino, og de før filmen introduserer studioets logo akkompagnert av visuelle effekter og lydeffekter. Iris ankommer scenen litt etter de andre, og bøyer seg mot gulvet for å skru på noen juletrelys hun har kledd instrumentstativene i. På samme måte som en god blockbuster spiller på de store følelsene, er de beste partiene i Iris sin konsert som å se en Hollywood-film på kino.

– Jeg har gruet meg før denne konserten, og jeg har ikke sovet, sier hun fra scenen. Til tross for at hun uttrykker å ha vært nervøs merkes dette på ingen måte under fremføringen. Både Iris og bandet fremfører låtene med en selvsikkerhet som man ikke skulle forvente at et helt ferskt band innehar.

Låtene er melankolske og nære, og veksler mellom lavmælte og klangfylte vokalpartier, til store

stadionaktige refrenger. Bandet spiller på både mye og lite, og når dynamikken er på sitt beste fungerer det overraskende bra. Noen av låtene er produsert i samarbeid med Askjell Solstrand som også har arbeidet med Aurora og Sigrid, og man kan høre elementer av dette.

Midt i konserten, mellom to låter utbryter hun at hun ser minst én hun kjenner fra sin hjembygd Arna i lokalet. Arna er en liten bydel, kanskje mest kjent for sin posesuppe fra Toro. Så hvem vet hva fremtiden vil bringe? Kanskje kan Iris bli en like trofast følgesvenn i studentkollektiv rundt i hovedstaden som frysetørret mat fra Vestlandet.

Øyvind Halsøy
anmeldelser@universitas.no

Trygg: Mellom prestasjonsangst og juletrelys.

Holdt pusten: Nils Bech trenger ikke si noe, han formidler fra hjertet.

Nils Bech byr på intet annet enn ren kunst.

Et bord er dekket med hvit duk og to menneskeliggende figurer med lysestaker i hendene og blomsterbuketter som hode. Stemningen er spent. Tre strykere og en synth åpner det instrumentale. Nils Beck står i sentrum iført en kontrastfylt hvit jakke og svarte lateksbukser. Den sårbare låten «Waiting» åpner konserten, og Beck krever oppmerksomheten fra første stund.

Med kraft følger låtene «Too little too late» og «Glimpse of hope», og drar publikum inn i en euforisk opplevelse.

De fleste har nok fått med seg tidenes SKAM-øyeblikk i 2016, hvor Bechs utførelse av «O helga natt» gir både klump i halsen og tårevåte øyne. Men han er så mye mer enn det. Bech er en sjeldenhet av en scenekunstner. Etter sin utsolgte konsert på Operaen for to år siden blir Bech be-

Nils Bech

Hvor: [Sentrum Scene](#)
Når: [Fredag](#)

skrevet som en av vår tids mest nytenkende artister.

Musikken beveger seg fra nydelig, såre popballader til klubbmusikk med null anstrengelse. Låtene han fremfører former en sømløs fortelling om kjærlighet, begjær og sjalusi. Klimaks nås i en forrykende het dansescene hvor danseren ender med hodet mellom Bechs låre.

De tretti minuttene blir altfor korte og lengselen etter mer trykker i hele kroppen. Nils Beck behøver ikke å si noen ting. Han formidler med bevegelse, innlevelse, og det treffer rett i hjertet.

Hvis en hypotetisk terning skulle blitt kastet, hadde den landet på en soleklar sekser.

Synne Hellevang
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Maria Støre, anmelderredaktør

lady of the mud - Fredrik Segelstad
Myk tenkemusikk

River View - Margrete
God flyt på øret

Rollerblades - FOAMMM
Cruiser gjennom natten

Stylist - Myra
Vent litt. Er det bergensk reaggaeton?

Kvinnekalender uke 10

8. mars på BLÅ: Kroppen	8/3	Camilla Collett, ensom kvinne blant menn	8/3
BLÅ inviterer til en full agenda, med masse digge samtaler om den digge kvinnekroppen, og kroppen som «avlsmaskin». De vil nemlig ta tak i debatten om abortloven og synkende fødselstall, men på en litt mer kreativ måte enn du kanskje har sett tidligere! Det blir nemlig alt fra debatt og utstilling, til konsert med Listen to the girl. Her er det mye for enhver smak, enten du har sterke meninger om en viktig debatt, eller om du bare vil danse litt. (her finnes også øl) Blå, kl. 19-23, kr. gratis ;)		Dette er et ganske spess event på Litteraturhuset. De skriver nemlig at vår første feminist Camilla Collett kommer. HOW? I ask you. HOW? - neida, hun har ikke gjenoppstått fra de døde. I rollen som Camilla møter du faktisk Gro Ann Utthaug, og det er å regne med at man får fremført noen herlige feministverk. (vet ikke hvor mye øl som finnes her) Litteraturhuset, kl. 19-20:20	
Ladyfest	8/3	Journalistikk og politikk i norske medier 2000-2020	8/3
Mall Girl, Therese Aune, Dansekollektivet og Karmaklubb kommer til Ingensteds, og det blir kvinneparty. Dette er et konsept som ikke trenger forklaring, men for dere idioter der ute skal jeg prøve. Du bestiller en billett (kan sikker kjøpes i døra óg, men jækla mange er interesserte), du tar på deg noe kult, du tar deg en øl eller fem i forveien, så går du til Ingensteds, og det er dét. Der blir det full fest for å feire kvinnekampen! (her vet jeg det blir øl) Prinsens gata 2, kl. 10-18		Har du en liten nippleforkjemper inne i deg? (Dette er ikke et spørsmål rettet mot mannfolka, så fint om du tar ned hånda, Ola). Klubb: Free the Nipple og Skeiv Verden arrangerer kanskje tidenes siste Free the Nipple på Internasjonalen i Oslo, på dagen da det hele startet - 8. mars. Dette er et feministisk konsept som ønsker å være et fristed for alle kvinner, queers og allies! Veldig viktig å ikke være creepy, så her må man gå i seg selv. Er jeg en creep? Bli hjemme. (her finnes også øl) Internasjonalen, kl. 22-3:30, kr. 100	

Synne Hellevang, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Festivalvettregel nummer én

Hvem: [Festivalgjengere](#) Hva: [Nistepakke](#) Hvorfor: [Bylarm](#)

Det er like viktig å være forberedt til festival som til hvilken som helst annen turetappe. Programmet er tett da én artist begynner og en annen avslutter i samme minutt, og kanskje må du løpe en strekning på 200 meter for ikke å komme for sent. Tenk smart, ta med nistepakke! Ingenting er rart med å goble en skive med

prim i køen på BLÅ, eller spise en banan på vei til Rockefeller. Hvor mange øl det blir per kveld er nøye beregnet ut fra saldoen på kontoen. Det er hverken i budsjettet eller tid til en kebab eller falafel. Å ha noe i magen vil være avgjørende for om du koser deg eller ikke. Dagen etter vil du også takke deg selv.

Brage Egil Herlofsen, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Bylarmen og vreden

Hvem: [Pom Poko](#) Hva: [20 min før konsert](#) Hvorfor: [Knust anmelderhjerte](#)

Bylarmen og vreden, det skulle være tittelen på anmeldelsen min av Pom Pokos konsert lørdag kveld. Det var i alle fall før jeg, som møtte opp 20(!) minutter før tida, så køen som strakte seg fra den mytologiserte døren til Blå, scene for diverse slagsmål og skuddvekslinger, helt opp til Hausmanias fargerike vegger. Jeg tenkte: forbannet være

min arme skjebne. Anmeldelsen var like dødfødt som Chris Medinas MGP-karriere (forhåpentligvis). Men det som fremsto som en personlig tragedie, kan med optimistens retrospektive øyne tolkes som en seier for musikken. Liten trøst var det for et sørgende hjerte. Akt deg, kjære leser. Gå ikke håpefull inn i Bylarmnatten.

FreeLoading(sic) – storbysvindelen

I ukens Universitas kan du lese om at én av tre studenter på UiO ikke tar noen studiepoeng. Ifølge prorektor Gro Bjørnerud Mo er dette et problem universitetet har målt og vært klar over i flere år. Til Universitas sier hun at det ikke finnes noen måte å sile ut de såkalte «gratispassasjerene» før de begynner.

Nå kan Ad notam-redaksjonen avsløre at UiO vil ta ordentlige grep for å sørge for at den snyltende tredelen ikke får lov til å fortsette slik de gjør nå.

– Vi har sett oss dritt lei på folk som bruker oss som respektert utdanningsinstitusjon som et middel for å få billigere Ruter-billetter. Derfor har vi nå bestemt oss for å gå hardt til verks for å fakke snylterne, sier Støl Sveinen, semesteravgiftsansvarlig ved UiO til Ad notam, mens han sender avgårde en ravn med fem SAIH-tiere til Beathe Øgård. Sveinen sier at de tar dette på alvor og at det vil bli gjort en

gjennomgang av rutinene for at færre skal snylte til seg studentgoder.

– Ifølge prorektoren har dere visst om dette problemet i ti år. Hvorfor har dere ikke gjort noe før?

– Det er et godt spørsmål, utbryter han, mens Universitas gjennomfører en «fem på gata» for å finne ut hvor mange studiepoeng den gjengse Blindern-student faktisk tar.

– Lisbeth Dyrberg sier jeg er kjempeflink, sier Vette Bo Saga, forøvrig helt urelatert til noe som helst i denne saken.

På spørsmål om hva slags tiltak UiO vil sette i gang for å få bukt med snylterne, sier Sveinen at han ikke vil gå i detalj.

– Jeg vil ikke si noe om hva vi kommer til å gjøre for å avsløre disse «studentene», men jeg kan avsløre at tiltaket involverer fritak fra offentlighetsloven, endring i stipendordningen og brødristere, sier han hemmelighetsfullt.

Ukas studentvin

PLASTIC MIDDELMÅDIG:

Plastikk! Det er ikke et ord på norsk, minner min venn meg stadig vekk på. Men ordet ligger godt på tunga, og jeg bruker det gjerne om produkter som føles litt kjipe, billige, og da gjerne uttalt med lang – «plæææstikk», liksom. Denne chilenske kameraten kommer i en plastflaske, og tross den staselige etiketføles den umiskjennelig litt plastikk. Smaken er god, bevares, men nokså tynn, og forsvinner forsvinnende raskt. Den er passelig søt, passelig syrpaselig fruktig, men i sum er den dermed også for utfordrende – letttdrikkelig, men lettglemt. En hverdagsvin, kan du godt si, så får det nesten være opp til selv om du er en person som tar et glass til hverdags. skje det er det de gjør i Chile?

Vinurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Mathias Gravdehaug, vinanmelder i Universitas

Sabroso País

Pris: 100,–

Land: Chile

Alkohol: 12,5 %

Segway to heaven

I ukas Universitas kan du lese om at UiOs flyreiser alene tilsvarer de årlige utslippene til om lag 1200 gjennomsnittsnordmenn. Det mener i hvert fall initiativtakerne bak underskriftskampanjen som tar til orde for å halvere universitetets klimagassutslipp som følge av flyreiser. Jens er leder av Foreningen for studenter for alternativ transport (FSAT), og ringte Linnea Barberini, leder for Grønn liste på UiO, for å brainstorme.

[ring, ring]

– Hei, snakker jeg med Linnea Barberini, leder for Grønn liste på UiO?

– Ja, det gjør du.

– Så bra. Jeg heter Jens og ringer fra Foreningen for studenter for alternativ transport. Jeg leser på Universitas. no at det har blitt startet et opprop for å halvere UiOs klimagassutslipp som følge av flyreiser. Hva tenker du om dette?

– Vi tenker at det er bra. Det stemmer med vår plattform, og det er flott at flere på UiO setter igang dette.

– Ja, men så bra. Vi i FSAT synes også dette er interessant. Jeg har noen forslag til andre typer transportmidler UiO kan benytte seg av istedenfor, og lurte på om du har to minutter til å høre noen av forslagene?

– Ja, kjør på.

– Ifølge tall fra UiO var det nesten to tusen flyreiser til destinasjoner som Bergen, Trondheim og Stockholm i 2018. Dette er som kjent steder man kan ta tog på bare noen timer, men UiOs reiseoperatør tilbyr ikke togreiser. For å redusere klimagassutslip-

pene tenker vi i FSAT at UiO burde kjøpe en Tesla til alle ansatte. Hva tenker du om det?

– Eeeeehm..... Det tror jeg aldri de kommer til å gå med på, hehe. Det blir vel også vanskelig når det er langdistanse.

– Ja, riktig. Hva med Nissan Leaf, da? Den er jo ikke like dyr, og dessuten lettere å parkere?

– I grønn liste er vi opptatt av at bilbruk skal ned uansett el eller bensin. For vår del er målet at vi skal over på kollektivt.

– Okei, vi går videre. Vi i FSAT er selvfølgelig helt enig i at klimagassutslipp er et stort problem, og mener at oppropet ikke går langt nok. Hva med å bruke hest og kjerre istedenfor?

– Hehehehe, eeeh tror vi skal gå bort fra det.

– Nei, jeg skjønner at dette kan gå utover dyrene, og det er noe vi må tenke på. Hva med å bruke en veltepetter?

– Hva er det?

– Det er en sykkel med et stort forhjul og et lite bakhjul.

– Ja, riktig. For komisk effekt er

jeg for. Men professorene kommer ikke til å gå med på det, tror jeg.

– Ikke det, nei. Segway da? Den kan du ta med deg på flyet, og er dessuten megalættis.

– Det er vel litt langt fra Oslo til Bergen på Segway?

– Neida. Vi i FSAT er veldig glad i classyswalk. Hva tenker du om det?

– Glad i hva?

– Classyswalk.

– Classyswalk, ja, riktig. Jeg tror ikke det.

– Vil du vurdere Grønn listes stilling som studentpolitikkens studentpose?

– Grønn stilling som studentpolitikkens hva?

– Studentposen. Den man får utdelt på starten av hvert semester som inneholder masse ræl og som ingen bryr seg om.

– Eeehe, dessverre er det slik at vår politikk er kjedelig for mange. Men jeg er ikke sikker på om jeg vil vurdere vår stilling.

– Det har du helt rett i. Vi snallast!

av Teresa Eltervåg Cissé og Hans Magnus Meland, journalister i Universitas

1. Ti 2. «Spirit In The Sky» 3. I rapporten Vår felles framtid i 1987. 4. Temperatur 5. Program 91 fra 2011 6. Kina 7. Michael Douglas 8. Papua Ny-Guinea med over 850 ulike språk 9. Sykkelig angst for høyder 10. Donald Clover, også kjent under artistnavnet Childish Gambino. 11. 2004 12. 25 13. 1. Alexandria Ocasio-Cortez (29 år) 2. Emma Stone (30 år) 3. Drake (32 år) 4. Ina Wroldsen (34 år) 5. Kim Jong-Un (35 år) 14. 1910. 15. Brasiliilianske real (BRL). 16. Aristoteles 17. Marshshalløyene 18. Jojo og Lovetta Martin 19. Astrup Fearley museet 20. 1. Alta (ca. 15 000). 2. Hammerfest (ca. 10 500. 3. Vadsø (ca. 5000). Tall er fra 2017.

QUIZJYPLINGENE

- 1. Hvor mange sesonger er det av TV-serien «Beverly Hills 90210»?
- 2. Med hvilken låt vant gruppen Keiino årets Melodi Grand Prix?
- 3. Hvilket år ble begrepet bærekraftig utvikling brukt for første gang?
- 4. Hva måler man med kelvinskalaen?
- 5. Razika holder sin aller siste konsert på Øyefestivalen i sommer. Hva het deres første album?
- 6. Hvilket land deler grense med flest antall andre land?
- 7. Hva er det opprinnelige navnet til skuespilleren Michael Keaton?
- 8. I hvilket land snakkes det flest språk?

- 9. Nicki Minaj hadde konsert i Oslo Spektrum på søndag. Sangeren lider av akrofobi. Hva betyr det?
- 10. Hvem skal ha stemmen som Simba i den nye versjonen av Løvenes Konge?
- 11. Hvilket år ble Facebook grunnlagt?
- 12. Flere nyhetsmedier meldte nylig at innspilling av den nye James Bond-filmen foregår i Hakadalen. Hvilket nummer i rekken vil den nye Bond-filmen bli?
- 13. Ranger fra yngst til eldst: 1. Ina Wroldsen. 2. Alexandria Ocasio-Cortez. 3. Drake. 4. Kim Jong-Un. 5. Emma Stone

- 14. I hvilket år ble den internasjonale kvinnedagen innstiftet?
- 15. Hva heter valutaen i Brasil?
- 16. Hvilken kjent person fra antikken skal ha vært Aleksander den store sin lærer og veileder?
- 17. Hva heter øystaten i Oseania som er oppkalt etter en britisk sjøkaptein, og har Majuro som hovedstad?
- 18. I Beatles-hiten «Get Back», synger McCartney om to personer. Hva heter de?
- 19. Hvilken bygning har adressen Strandpromenaden 2 i Oslo?
- 20. Hva er de tre største tettstedene i Finnmark?

SVAR/DOM

- 0-4. Love Island: Innsatsen din her minner STYGT om Tones skjermtid i Love Island - ikkeeksisterende :)
- 5-9. Ex on the beach: Bitch..... hør her.....
- 10-14. Paradise?: Det later til at du både er DIGG og har noe mellom hodet :) Kanskje det er håp?
- 15-20. Den Unge Mester: Ikke for å være ekkel, men nyhetsredaktør Henrik Giæver er sjefsquizmaster i Morgenbladet. Nå kan du kanskje tørre å prøve deg på den? :)

Rebus

av karinator og snillveig

HINT: We know you're bad :)))) Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «VM-stund har gull i munn» Det klarte BAB'n, Dan Børge brekker seg, Tonje, Una og Live, og Helsing Ibsens ripsbusker.